

Barban, prosinac 2012. • Broj: 34 • Godina XII.

Barbanski glasnik

G l a s i l o

O p ċ i n e

B a r b a n

www.barban.hr

BESPLATNO

Srićan Božić i
Novo 2013. Lito

STUDENI

ŠEST MILIJUNA KUNA ZA BARBANSKU ZAOBILAZNICU

U studenom je konačno krenula gradnja dugo očekivane barbanske zaobilaznice dugačke oko tri kilometra kojom bi se promet preusmjerio oko naselja Barban, na putu iz Pule i Labina za Žminj, odnosno istarski ipsilon, i obrnuto. Time će biti riješen problem transporta teških tereta kroz Barban i prometovanja većih vozila, koja su uništavala kulturno-povijesne spomenike i najčešće ljeti stvarala prometne čepove u središtu naselja. Ova investicija konačno je krenula u realizaciju zahvaljujući investicijskom ciklusu Hrvatskih cesta koje sufinanciraju projekt Županijske uprave za ceste.

Započelo asfaltiranje barbanske zaobilaznice

Predračunska vrijednost ove investicije je 6 milijuna kuna, a izvođač radova Cesta iz Pule. U ovoj će se godini graditi dionica od Spomenika do Poduzetničke zone Barban i dionica od Frkeči do Poduzetničke zone. Gradnja rotora u Poduzetničkoj zoni, na križanju barbanske zaobilaznice i županijske ceste Barban-Vodnjan, izvodit će se u prvoj polovini 2013. godine, do kada je potrebno u zemlju položiti kompletну infrastrukturu Poduzetničke zone (voda, kanalizacija, struja, telefonija, javna rasvjeta). Vrijednost radova izgradnje rotora i pripadajućih 2 km ceste u 4 smjera (Barban, Vodnjan, Spomenik, Frkeči) iznosiće više od 8 milijuna kuna, jer će gradnja u sebi sadržavati skupu oborinsku odvodnju. Započeti ovogodišnji radovi na zaobilaznici bit će gotovi do kraja godine, čime će Poduzetnička zona dobiti kvalitetan spoj prema istarskom ipsilonu, kao i prema Puli i Labinu, odnosno zračnoj luci Pula i morskoj luci Bršica. Za gradnju zaobilaznice Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture dodijelilo je šest milijuna kuna, a nadležni ministar Siniša Hajdaš Dončić obećao je doći otvoriti izgrađenu zaobilaznicu.

ČETIRI MILIJUNA KUNA ZA PODUZETNIČKU ZONU BARBAN

Ministar MARAS i načelnik KONTOSIC, potpisivanje Ugovora u Barbanu

Barbanska Poduzetnička zona Barban-Krvavci dobit će uskoro svu potrebnu infrastrukturu, i to zahvaljujući Ministarstvu poduzetništva i obrta. Naime ovo ministarstvo i Općina Barban u studenom su potpisali ugovor o dodjeli četiri milijuna kuna za izgradnju infrastrukture. Ovim se ugovorom definira sudjelovanje Ministarstva poduzetništva i obrta, u okviru programa Poduzetnički impuls, u financiranju izgradnje infrastrukture Poduzetničke zone Barban, koja je ocijenjena kao jedna od tri najperspektivnije i najdinamičnije poduzetničke zone u Hrvatskoj, pored Šibenika i Ivanić-Grada. Poticajna sredstva iskoristit će se za izgradnju kanalizacije, vodovodne mreže, telefonije i javne rasvjete na deset hektara zone, odnosno prve faze izgradnje poduzetničkog područja ukupne veličine 30 hektara. Ugovor je osobno u Barbanu potpisao ministar poduzetništva i obrta Gordan Maras koji je tom prilikom posjetio i razgledao Poduzetničku zonu, po drugi puta ove godine. Ministar je zonu već posjetio početkom godine, a sada je ostao ugodno iznenađen izgrađenim.

U zoni će se do kraja godine otvoriti pogon tvrtke IZO koja se bavi proizvodnjom opreme za pekaršku proizvodnju i ugostiteljstvo te elektroagregata i elektroormarića. Trenutno zapošljavaju 60 ljudi, od čega je trećina angažirana na programu metala koji uglavnom ide u izvoz. Do proljeća sljedeće godine otvorit će se i pogon tvrtke ABS koja proizvodi aluminijsku i PVC stolariju te IZO staklo za europsko tržište i trenutno zapošljava oko 100 ljudi. Namjera te tvrtke je imati oko 150 zaposlenih. Trenutno se u Poduzetničkoj zoni grade i pogoni obrt Auto Baggio iz Rebiči, Autoservisa Filipović iz Frkeči i tvrtke Barbanchmerce. Uskoro se očekuje i početak izgradnje ostalih pogona.

5. KANTAJMO I SVIRIMO ZA ROMANA

U petak, 23.11.2012. godine u Sportskoj dvorani OŠ

"Jure Filipovića" u Barbanu održan je 5. susret kantadura na tanko i debelo i svirača na istarskim instrumentima "Kantajmo i svirimo za Romana". Susret se organizira u čast pokojnom Romanu Broskvaru, koji je bio jedan od osnivača i dugogodišnji predsjednik KUD-a "Barban".

Organizator Susreta je KUD "Barban", a suorganizatori Općina Barban i Turistička zajednica Općine Barban, koji su ujedno i pokrovitelji. Medijski partner je HR Radio Pula. Na ovogodišnjem Susretu, koji je otvorio načelnik Općine Barban Denis Kontošić, nastupilo je 130 izvođača iz čitave Istre, koji su se predstavili s ukupno 54 točke programa. Pozivu su se odazvali i gosti iz Primorsko-goranske županije, KUD "Žejane" i Udrženje sopaca otoka Krka. Oni su u kraćem prigodnom programu predstavili pjesme karakteristične za njihov kraj, načine sviranja na soplama i cindri. Program Susreta sastavila je tajnica KUD-a "Barban" Nevia Kožljana, a kroz program je vodila Nives Trošt.

Najmlađa učesnica programa bila je sedmogodišnja pjevačica Emili Radolović iz DKUS "Mendula" Medulin, koja se predstavila pjesmom "Zora rudi majka sina bud". Nastupili su i mladi svirači – Antonio Maurić na mihu (8 god.) i Roko Dragičić (10 god.) na roženici. KUD Rakalj se predstavio većim brojem mlađih roženičara i skupinom kantadura, kao i RKUD Rudar iz Raše, te KUD Ivan Fonović Zlatela iz Kršana. Najstariji učesnik bio je svirač na roženici Petar Orlić iz skupine "Stari roverci". Nastupilo je puno parova već uhodanih, starijih kantadura, koji njeguju pjevanje na tanko i debelo. Želja organizatora je da Susret bude poticajan i edukativan upravo za mlađe pjevače i svirače. Iako je program potrajan gotovo četiri sata, interes okupljene publike nije opadao. Priredbi je naznačilo oko 300 ljudi. Posebno burnim aplauzom nagrađeni su članovi pomladka KUD-a "Barban", koji su izveli taranku "Od stare hize striha pada", te plesove "Balo de kušin" i "Barbanski balon". Nastupili su u impozantnom broju od 27 članova. Na Susretu je nastupilo i nekoliko članica literarno-recitatorske grupe KUD-a "Barban", koje su govorile stihove barbanskih pjesnika. Dok ima toliko mlađih, koji rado i s entuzijazmom promiču kulturno i tradicijsko nasljeđe našeg kraja, ne treba strahovati za budućnost našeg kanta, svirke, plesa i govora.

5. MARTINJA U BIČIĆI

Martinja u Bičići održana je po peti put u novom izdanju. Obilježavanje je započelo u petak predavanjem istarskog vinara, Bičićanca Sergia Bile, koji je u Društvenom domu održao predavanje o putu do kvalitetnog vina i ponudi vina u seoskom turizmu. Drugog dana, u subotu, dan uoči Sv.Martina, druženje je nastavljeno u podne kada je stotinjak pješaka, među kojima su bili i članovi Planinarskog društva "Glas Istre", ali i pješaka iz Labina, Pazina, Rovinja, krenulo na pješačenje novom pješačko-biciklističkom stazom Barbanštine "Putem Svetoga Martina". Start i cilj staze je u Bičićima, a prolazi se preko Glavani, Boljunke, Križice, Orihi, Trlji, Škitače i natrag u Bičiće. Staza je dugačka 19,5 kilometara, a ovom se prigodom pješačilo po donekle skraćenoj dionici dužine 16 km, na čelu s načelnikom Denisom Kontošićem. Nakon ulaska u cilj pješacima je podijeljen tradicionalni domaći kupus.

Nešto kasnije uz nastup KUD-a Barban započela je degustacija mlađih vina poznatih istarskih vinara. Kušala su se vina Damira Vižintina, Adriana Putinje, Josipa Siljana,

Daria Vitasovića, Gorana Baćca, Felićea Berljafe, Milenka Matića, Daria Sirotića, Sergia Bile te vina Kalavojna. Svoja vina su predstavili i barbanski vinari Albino Rojnić i Albert Glavičić.

Veleuvaženi vinski biškup bičićanski, kojeg od prve Martinje u novome ruhu predstavlja poznati radijski voditelj Alfredo Kociančić, krstio je mlađa vina, a zabava je potrajala do kasno u noć, čime se dočekalo Sv.Martina. U zabavnom dijelu nastupili su Serđo Valić, koji je u Bičiće doletio direktno iz Vancouvera u Kanadi, Duo Magnolia, Alen Vitasović i DJ Nikola z Kukurini. U nedjelju je održana sveta misa u crkvi Sv. Martina koju je predvodio veleraspšteni svećenik Miroslaw Paraniak u pratinji barbanskog crkvenog zbara.

ZBORNIK RADOVA ZNANSTVENOG SKUPA

„Barbanski zapisi – sv.1“ naziv je zbornika radova Znanstvenog skupa „Barban i Barbanština od prapovijesti do danas“ održanog krajem veljače ove godine u sklopu Drugog memorijala Petra Stankovića, kojim se obilježila obljetnica rođenja (24. veljače 1771.) znamenitoga barbanskog polihistora i kanonika. Za sudjelovanje na skupu prijavilo se petnaest izlagачa s trinaest interdisciplinarno sročenih tema iz područja arheologije, povijesti, povijesti umjetnosti i jezikoslovija.

Zbornik koji je pripremljen za tisak i bit će predstavljen na trećem Memorijalu Petra Stankovića, krajem veljače 2013. god., sadrži devet radova jedanaestero autora. Cilj mu je ukazati na svekolike sastavnice bogate barbanske prošlosti koja u mnogim svojim aspektima još uvijek nije sustavno proučena, a postoje i mnoge slabije poznate teme. Želja je proširiti istraživačke horizonte u budućnosti, otvoriti nova polja i nove teme, te u pisanom obliku, u idućim brojevima zbornika, predstaviti rezultate suvremenih proučavanja. Glavni urednik Zbornika je prof.dr.sc. Slaven Bertoša, predavač pulskoga Sveučilišta Jurja Dobrile, ujedno voditelj barbanskog Znanstvenog skupa.

PRIZNANJA OPĆINE BARBAN ZA 2012. GOD.

Na sjednici Općinskog vijeća, dana 28. studenoga 2012. god. donijeta je Odluka o dodjeli javnih priznanja Općine Barban za 2012. godinu. Odlučeno je da će se, na svečanoj sjednici Općinskog vijeća, povodom Dana Općine Barban, koji se proslavlja na Dan Svetoga Nikole, 06. prosinca, dodjeliti sljedeća javna priznanja:

- Nagrada Općine Barban – **ARMANDO STANIŠIĆ**
- Nagrada Općine Barban – **dr.med. VESNA BIONDIĆ MILEVOJ**
- Plaketa Općine Barban – **ROMANO BAĆAC**
- Počasni građanin Općine Barban – **dr.sc. LINA PLIŠKO**

LISTOPAD

IZLOŽBA GLJIVA U DRAGUZETIMA

Mještani Draguzeti i profesor klavira, pročelnik Odjela za glazbu pulskog Sveučilišta „Jurja Dobrile“ i vrsni poznavatelj gljiva, mag.art. Zdenko Osip, priredili su sredinom listopadu već tradicionalnu izložbu gljiva, u zadnjih desetak godina, u svom Društvenom domu. Predstavljeno je više od 120 vrsta gljiva iz obližnje šume u kojoj, prema riječima Osipa, raste oko 600 vrsti gljiva, zahvaljujući hrastu ceru i meduncu te bijelom grabu, koji stvaraju mikoriznu zajednicu u kojoj uspijeva velik broj gljiva. Moglo se tako vidjeti otrovne gljive poput olovaste rudolistike, zelene i bijele pupavke te sumporače. Od jestivih tu je bilo jesenjeg i crnog vrganja, žutoljubičaste golubice, puno cokarica, martinčice i biserke. Posebne pohvale treba uputiti mještanimi Draguzeti, koji su se potrudili ubrati gljive za prekrasnu, izrazito edukativnu izložbu.

Otvaranje BOS-a: Denis Kontošić i Danijela Kolić

izlagača iz cijele Istre. Među izlagačima su se našle i tvrtke Euroratan, A.B.S. i IZO, koje će uskoro svoje nove pogone otvoriti upravo u Barbanu, ali i mali obrtnici. Svoje su proizvode predstavili društva inovatora Cel Art, Galerija Tina, Vibrobeton, Tekop Nova Kvaranta, Experience, Istrakov i MOD Bravarija, te učilište Diopter. Tu su bila i dva nova automobila koja je iz svoje ponude izdvojio žminjski Etradex, Nissan Juke i Qashqai.

7. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA

Već tradicionalno, uz Barbanski obrtnički sajam, održala se Fešta smokve i smokvenjaka na kojoj su svoje domaće proizvode izložili i ponudili brojni mali obrtnici iz cijele Istre. Posjetitelji su tijekom manifestacije kušali i ocjenjivali neizostavne smokvenjake, odlučivši da je i ove godine, kao i lani, najbolji smokvenjak pripremila Mirjana Prgomet iz Prhati. Odmah iza nje prema ocjenama se našao smokvenjak Milke Bileta iz Celići, a na trećem je mjestu zasjao smokvenjak Antona Zustovića iz Melnice. U vrlo jakoj konkurenciji ove godine, najljepše uređenim štandom proglašen je onaj Nade Kolić iz Orbanići, koja se ujedno i prvi put ove godine predstavila na barbanskoj fešti. Najbogatiju ponudu raznih proizvoda od smokava upakirano na vrlo originalan način imala je obitelj Maura Valića iz Raklja, dok je Đino Dobrić iz Brovinja izložio najveći smokvenjak na fešti, od nevjerojatnih deset kilograma.

Profesor pulske Škole za ugostiteljstvo i turizam Ljudevit Sabo također je predstavio neobične varijacije jela sa smokvama, pripremivši salatu od sipa, artičoka i svježih smokava, rostbif u umaku od pinjola i smokava, i za desert bavarsku kremu sa smokvama i čokoladom.

Publike na izložbi nije nedostajalo. Kroz Društveni dom je prošlo jako puno ljudi, a više od 200 izletnika i planinara, zaljubljenika u pješačenje i gljivarstvo, koji su se odazvali pozivu Općine Barban, Turističke zajednice i Mjesnoga odbora Draguzeti, propješaćilo je sedam kilometara pješačko-konjičkom stazom "Putem gljiva", kojoj je start i cilj u Draguzetima. Putem su se neki odlučili i na branje gljiva koje je potom selektirao profesor Zdenko Osip, te dijelio savjete vezane uz branje. Na kraju pješačenja za sve sudionike spremljena je fritaja od 400 jaja i osam vrsta gljiva, odnosno jesenji i crni vrganj, ljubičastožuta golubica, zelena golubica, cokarica, potstavka, biserka i blagva.

RUJAN

4. BOS - BARBANSKI OBRTNIČKI SAJAM

U rujnu se na košarkaškom igralištu pored bivše donje osnovne škole u Barbanu održao 4. Barbanski obrtnički sajam na kojem se već tradicionalno okupilo oko 30

KRATKE VIJESTI

Poduzetnička zona Barban

- stanje radova na izgradnji prva dva pogona: IZO-pred otvaranjem, ABS-montaža strojeva i proizvodnih linija za proizvodnju PVC stolarije i stakla (planirano otvaranje: proljeće 2013.god.); započela izgradnja manjih pogona: AUTOBAGGIO, BARBANCOMMERCE, Autoservis FILIPOVIĆ - izrađeni glavni projekti kompletne infrastrukture (voda, kanalizacija, telefonija, javna rasvjeta)

- dana 13.11.12. ministar Gordan Maras i općinski načelnik Denis Kontošić potpisali u Barbanu Ugovor za dodjelu 4 mil. kn za izgradnju infrastrukture u PZ Barban - slijedi javni natječaj i izbor izvođača radova za faznu izgradnju infrastrukture

Ulaz u Barban iz smjera Pule

Izmjene i dopune Prostornog plana uređenja Općine Barban (ciljane)

- do kraja studenoga čekamo mišljenje županijskog Zavoda za prostorno uređenje, nakon čega upućujemo sve u Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja (imaju rok 40 dana za rješavanje). Do kraja 2013. godine Općinsko vijeće će izmjene staviti na snagu.

EU IPARD – Mjera 301 – asfaltiranje javnih nerazvrstanih cesta

- Kandidirali smo više dionica za asfaltiranje bespovratnim EU sredstvima, ali mogu proći samo dionice kojima smo vlasnici – uskoro očekujemo odobrenje za asfaltiranje dionica: Foli – Rajki (dio-1.920 m, a drugi dio Općina svetvinčenat); Majčići-

Glavica 260 m: Glavica-Bateli 440m; Sveukupno: 2.620 m.

Izgradnja zaobilaznice naselja Barban (1. faza – 6 mil.kuna)

- u tijeku je izgradnja dijelova Frkeči-PZ i PZ-Bristovac, dužine oko 3 km, bez rotora u Poduzetničkoj zoni sa 4 kraka - vrijednost radova 6 milijuna kuna (investitor: Hrvatske ceste; izvođač: CESTA, Pula)

Kandidiranje projekata prema Ministarstvu turizma

- Ukupno smo kroz 2 programa dobili 90 tis. kuna (za Program manifestacija dobili smo 50 tis. kuna; za nerazvijena turistička područja (C i D razred) dobili 40 tis. kuna za uređenje staze Trke na prstenac (pomak startne i ciljne linije za 25 m – radovi u tijeku)

Prijevoz srednjoškolaca u Pulu

- Srednjoškolce vozi poduzeće BRONI, Pula i sve je uredno usklađeno za dovoženje učenika i povratak kućama u dvije smjene, jutarnja i popodnevna – Općine Barban i Marčana su urgentno sklopile međusobni ugovor za održavanje linija na području naših općina, te ugovor sa poduzećem Brioni, dok Istarska županija ne izabere prijevoznika - trenutno je u završnoj fazi javni natječaj Istarske županije za odabir prijevoznika

Priklučivanje na Sanitarnu kanalizaciju Prhati

- Održan je sastanak sa predstvincima Istarskog vodozaštitnog sustava d.o.o. iz Buzeta – Općinsko vijeće donijelo odluke o priključenju i korištenju kanalizacije – cijena priključenja jednokratno iznosi oko 2 tisuće kuna, a prijedlog IVS-a da cijena korištenja bude 8 kn po kubičnom metru utrošene vode nije prihvaćena, već se predlaže 4 kn/m³

Ustanova za smještaj starih i nemoćnih u Fumetima – promjena vlasnika

- Centar za pomoć i njegu Pula promijenio vlasnika – Martin Kliman umjesto Nevio Bačac-Husak - Ugovor za najam zgrade se nastavlja pod istim uvjetima koristiti nadalje (prednost za smještaj i zapošljavanje Barbancima) – od 2006. do 2026. god.

Posjeta poznatog slikara Charlesa Billicha

- početkom rujna (07.-09.09.12.) poznati svjetski slikar Charles Billich posjetio Barban i razgledao trkalište Trke na prstenac na Gradišcu, Ranch Barba Tone u Manjadvorcima i Villu Štefanić na Punteri

Načelnik Kontošić i Charles Billich na Gradišcu

Programi održani u razdoblju od 28.08. do 07.12.2012.

RUJAN

02.09.2012. - Sutivanac, Sutivanjica
14.-16.9.2012. - Barban, 4. BOS - Barbanski obrtnički sajam (25 izlagača)
15.09.2012. - Barban, 7. FESS - Fešta smokve i smokvenjaka (40 izlagača)

LISTOPAD

21.10.2012. - Draguzeti, Izložba gljiva, pješačenje Putem gljiva

STUDENI

10.11.2012. - Bičići, 5. Martinja u Bičići – otvaranje staze Putem sv.Martina
23.11.2012. - Barban, 5."Kantajmo i svirimo za Romana"
29.11.2012. - Barban: Šikuti Machine - Darko Pekica iz Savičente i prijatelji (Drago Orlić, Franci Blašković, Elvis Lenić, Andi Bančić)
30.11.2012. - Barban, 4. Smotra maslinovih ulja Općine Barban (12 izlagača ulja, suveniri iz maslina i slike Suzane Linč)

PROSINAC

06.12.2012. - Barban, Dan Općine Barban (svečana sjednica – 07.12.12.)

KONAČNO SNAŽAN GOSPODARSKI RAZVOJ

Velika je stvar kada ljudi imaju radna mjesta u neposrednoj blizini mjesa stanovanja i ne moraju putovati u okolne gradove, jer im je tada omogućeno baviti se i malom poljoprivredom i seoskim turizmom, ali i imati više slobodnoga vremena. Poduzetnička zona Barban je mjesto rada, mjesto novoga zapošljavanja, mjesto razvoja, mjesto ponosa i sreće. I ne mogu govoriti bez emocija o njoj: dva sam mandata čekao upravo njezinu izgradnju, a treći sam mandat energično i bez rezerve posvetio upravo tome, ne zanemarujući sve ostalo zbog čega Općina postoji.

- *Bliži se kraj Vašeg trećeg mandata. Kako se osjećate nakon 12 godina uspješnog vođenja Općine Barban?*

Ponosan sam i zadovoljan, ukratko. Naime, kada nakon silnog dužegodišnjeg napornog, težačkoga truda, čovjek konačno ugleda plodove svojega rada, kada jasno vidi da se isplatio biti uporan, tada ne može biti nezadovoljan. Imamo Općinu kojom se možemo ponositi: sela su nam uređena, infrastruktura je na zavidnom nivou, razvili smo seoski turizam kao dobru dopunsку djelatnost i sada konačno krećemo u fazu snažnoga gospodarskog razvoja.

- *Gdje su razlozi Vašeg najvećeg zadovoljstva kroz tri manda, od 2001. god. do danas?*

Puno smo učinili, a rad je bio timski. Na svakom se koraku vide rezultati našega truda. Općinsko je središte procvjetalo, ima modernu novu osnovnu školu i novi vrtić, modernu Zdravstvenu stanicu, uređen stari vrtić, uređene sportske terene, nogometna igrališta i manje za konje, uređeno trkalište Trke na prstenac na Gradišču, puno nove javne rasvjete, pješačke trotoare, uređena parkirališta i javne površine, zgradu Turističke jedinice. Sva četiri groblja su nam proširena i svako ima novoizgrađenu mrtvačnicu. Puno smo asfaltirali na području čitave Općine, pojačali javnu rasvjetu s 500 na 800 rasvjetnih tijela, proširenja izvodili sa ekološkom natrijevom rasvjetom, sanirali smo i uređivali sve Društvene domove, gradili sportske terene, nogometna igrališta i bočališta, uređivali puteve i staze u svih 9 Mjesnih odbora, u svih naših 74 sela i zaseoka, sanirali sve

spomenike NOB-a. Unatrag 10 godina započeli smo vrlo intenzivan razvoj seoskog turizma, koji je za sobom povukao uređenje okoliša, ali i privatnih okućnica u našim naseljima. Divlje su deponije gotovo nestale, jer bi bila sramota imati strane goste u kortu, a škovace bacati u obližnji šumarak. I konačno, započela je izgradnja Poduzetničke zone Barban-Krvavci.

- *Spomenuli ste novu osnovnu školu Barban. Tko je izgradio školu?*

HDZ sigurno nije. Ne volim nikada govoriti politički, ali već jednom moramo tu stvar raščistiti. Izgradnja škole je započela u mandatu HDZ-a, ali je brzo i zaustavljena. Kada je SDP došao na vlast, sredinom 2001. god., zatekli smo gradilište u jadnome stanju: duboka rupa zarasla u trnje i dizalica koja je bila na rubu rušenja, a izvođač radova u stečaju. Finaciranje nije bilo dogovorenog, a gradnja je u potpunosti bila zaustavljana. Dogovorio sam sa županom Jakovićem da financiranje zatražim od Republike Hrvatske, jer je SDP bio na vlasti u državi. To smo i učinili, počojni Ivica Račan je odobrio 100% finansiranje, što nikada do tada nije bio primjer, jer se uvijek morala uključivati i županija, najčešće sa pola sredstava. Kada je 2003. god. HDZ opet došao na vlast u državi, pokušavao je svim snagama zaustaviti izgradnju barbarske škole, ali nije uspio, jer su na snazi bili potpisani ugovori koje nije bilo moguće zaustaviti i jer je regularno bio izabran novi izvođač i gradnja se već zahuktala. Puno smo napo-

ra morali uložiti da se izvuče svih 18 milijuna kuna i da se izgradi sve ugovoreno, moderna škola sa prostranim učionicama i kabinetima, liftom za invalide i velikom sportskom dvoranom. Zadnji napor HDZ-a bio je ružan: škola nije dobila uporabnu dozvolu, jer je jedan kantun škole bio na neurbaniziranom zemljištu. Čitavi zimu smo grijali novoizgrađenu školu, da ne dođe do pucanja cijevi vode i grijanja, naša su dica u to vrijeme bila i neuvjetnim starim školskim zgradama, a HDZ je diljem Hrvatske istovremeno otvaraо dionice auto-puteva bez uporabne dozvole. Bio sam najsrtrniji čovjek kada su naša dica konačno došla u novu školu, a HDZ neka se pokrije ušima i nikada u barbanskoj povijesti ne spomene školu kao svoj projekt. Zaključno, školu je izgradio SDP, dok nam je HDZ stavila žgambete na svaken koraku, ča im ostaje kao trajno zabilježena sramota na barbanskoj prostoru.

- *Pređimo na ljepše stvari. Za Poduzetničku zonu Barban uviđekazete da je strateški projekt Općine Barban?*

Ona to i jeste – najvažniji strateški projekt Općine Barban, jer je to temelj razvoja malog i srednjeg poduzetništva, jer zona donosi nova radna mjesta, donosi kruh u ruke Barbancima. Da ni bilo šporke politike i ta je priča mogla bit drugačija, jer smo čekali punih 8 godina da naša država daruje zemljište. Da je to napravila prija 5 godina, danas bi u zoni imali najmanje 10 tvornica. No, prihitimo se na ovo današnje, veselije.

Velika je stvar kada ljudi imaju radna mjesta u neposrednoj blizini mjesa stanovanja i ne moraju putovati u okolne gradove, jer im je tada omogućeno baviti se i malom poljoprivredom i seoskim turizmom, ali i imati više slobodnoga vremena. Poduzetnička zona Barban je mjesto rada, mjesto novoga zapošljavanja, mjesto razvoja, mjesto ponosa i sreće. I ne mogu govoriti bez emocija o njoj: dva sam mandata čekao upravo njezinu izgradnju, a treći sam mandat energično i bez rezerve posvetio upravo tome, ne zanemarujući sve ostalo zbog čega Općina postoji. Investitorima u zoni dajemo maksimalnu logističku podršku, organizirali

Armando Stanišić, Gordan Maras i Denis Kontošić u pogonu ABS-a u PZ Barban

smo izradu projektne dokumentacije i svih građevnih dozvola kompletne infrastrukture zone i činimo posebne napore za njezinu izgradnju. Ne zanemarujemo niti financiranje, pa smo tako kandidirali našu zonu prema Ministarstvu poduzetništva i obrta i uspjeli dobiti 4 milijuna kuna za ovu godinu i velike pohvale nadležnog ministra Gordana Marasa za učinjeno. Sve nas to čini izuzetno ponosna, jer smo svrstani u sam vrh naše države, kao jedna od tri najperspektivnije poduzetničke zone Hrvatske, pored Šibenika i Ivanić-Grada. Ono što su Barbanci sanjali godinama, intenzivan gospodarski razvoj, mi ga upravo sada ostvarujemo.

• Barban i snažan gospodarski razvoj. Vidimo da Vam leži ova tema?

Naravno, snažan održivi razvoj gospodarstva bez ugrožavanja čovjekova okoliša. O tome posebno vodimo brigu. Mojih 23 godine Ulijanika, 15 godina menadžerstva, ali više od 20 godina rada sa ljudima kao predavač strojarske grupe predmeta, moralio je ostaviti traga u meni. Volim proizvodnju, stvaranja novih dobara i vrijednosti na human način, a uvijek sa ciljem dobrobiti i poboljšanja životnog standarda. Smatram da bez kvalitetnih proizvodnji nema gospodarskog razvoja, nema zapošljavanja, nema boljštice. Gradnju prvih hala u Poduzetničkoj zoni Barban, u 1. fazi izgradnje na 10 hektara, pratim sam slikovito ciglu po ciglu i presretan sam kada danas vidim šlepere opreme i strojeva koji se u te hale ugrađuju. Prigodom obilaska zone ministra Marasa u Poduzetničku zonu Barban je stiglo 5 šlepera opreme iz Švicarske za ABS – prekrasna slika, kada je i ministar uzviknuo da se

ovo ne vidi svakoga dana.

Raduju me novi planovi i restrukturiranje pogona IZO, raduje me i entuzijazam manjih obrta, ali vrlo vrijednih, kao što je Auto Baggio, a za njim i Autoservisa Filipović i Barbanchommerca. Raduje me vjera svih investitora koji su imali veliko povjerenje u naše namjere i koji su se odlučili za izgradnju pogona u našoj zoni. Naš je zadatak pratiti ih svakodnevno, pomagati im u ishodovanju dozvola, biti uz njih, koordinirati kompletну izgradnju i brinuti o izgradnji zajedničke infrastrukture. Također, brinuti o pružanju mogućnosti novim investorima u 2. i 3. fazi izgradnje. Naime, već smo naručili izradu Urbanističkih planova uređenja za slijedeće dvije faze izgradnje, svake po novih 10 hektara. Našim je Prostornim planom uređenja predviđena izgradnja Poduzetničke zone ukupne površine 30 hektara. Do kraja ove godine u zoni će raditi dvadesetak ljudi, a već sredinom nadne godine oko 150 ljudi.

• Iako znamo već puno o barbanskom seoskom turizmu, recite nam par riječi i o njemu!

Da, nekada sam činio posebne napore na tom polju, jer nismo još bili dobili zemljište za izgradnju Poduzetničke zone. Nismo mogli razvijati gospodarstvo, pa smo krenuli razvijati seoski turizam kao dobru dopunsku djelatnost našeg stanovništva. Uvijek sam imao vjeru u to, pa i govorio u predizborima 2001. god. da će u naša sela dolaziti stranci na odmor i da trebamo urediti stare kuće. Tada su me ljudi čudno gledali, a ja sam u to vjerovao i znao da imamo pitomu i zelenu Barbanštinu, antistresnu i vrlo

pogodnu za razvoj seoskog turizma. U zadnjih desetak godina seoski turizam se kod nas razvijao vrlo intenzivno, do toga da danas imamo preko 100 kuća za odmor i gotovo 800 ležajeva, da svake godine obaramo rekorde u broju noćenja, da smo ove godine dostigli gotovo 50 tisuća noćenja. Izgradili smo puno lijepih sadržaja, uredili pješačke, konjičke i biciklističke staze, vidikovce i odmorišta, pokrenuli puno novih i zanimljivih manifestacija, razvili konjički sport i turizam, učinili Barbanštinu prepoznatljivom i privlačnom. Danas imamo Turističku zajednicu koja svoja vrata ne zatvara čitavu godinu i koju vodi mlada i ambiciozna direktorka Danijela Kolić, čiji je zadatak, uz pomoć Općine, razvijati nadalje barbansku turističku destinaciju, naročito podizati kvalitetu smještaja. Nekada smo dovodili turističke agencije, banke i projektante, radili na kvantiteti. Danas to više ne treba, pa brigu o kvantiteti zamjenjujemo brigom o kvaliteti. Općina i njezina Turistička zajednica će svakako zajednički i dalje raditi na razvoju i poboljšanju posebnosti barbanskog turističkog brenda.

• Možete nam nešto reći o planovima uređenja novih općinskih prostora, smještaju udrugama, iznalaženju prostora za mlade?

Imali smo namjeru već u ovome mandatu započeti uređenje novih općinskih prostora na prvome katu iznad Zdravstvene stanice. No, gospodarska kriza je sve usporila. Bilo bi dobro da se to realizira u narednom mandatu, čime se oslobođaju prostori u kojima su sada smješteni uredi Općine Barban, a gdje se planiraju smjestiti barbanske udruge. Društveni dom smo iznajmili Puljanci za smještaj velikog marketa, a što je Barbanu svakako trebalo. Time se izgubila velika dvorana Društvenog doma, a koju zamjenjuju učionice stare done je škole i, uz razumijevanje Osnovne škole Jure Filipovića, njihova velika sportska dvorana. Trenutno imamo pismenu ponudu talijanskih investitora iz Modene za uređenje klinike za umjetnu oplodnju u donjoj školi. Da li će doći do realizacije, to ne možemo reći, ali bi najam te zgrade ubrzao sve ostalo. Na red bi odmah došlo pre seljenje Općine, ali i nužan premještaj Općinske knjižnice i čitaonice, te uređenje veće prostorije iznad marke ta Puljanke za potrebe KUD-a Barban i izvođenje drugih dvoranskih programa, naročito za mlade Barbance. Naravno, svoj će prostor imati i bar-

banski umirovljenici. Ako Talijani odustanu, nama ostaje i dalje kao urgen-tan zadatak sve spome-nuto, ali i pronalaženje kvalitetnog ulagača u donju školu, koja je u stanju da njezino kom-pletno uređenje treba započeti što prije.

- **Koja je današnja pozicija Trke na prstenac?**

Odlična pozicija, svakim danom sve bolja. Rekao sam i ove godine na otvaranju 37. Trke na prstenac da smo letvicu podigli vrlo visoko. Svake nam godine dolazi predsjednik države, pobratimili smo se sa Sinjom i Viteškim alkarskim društvom. Konjanici se svake godine pripremaju sve ozbiljnije, s puno od-govornosti i entuzijazma, pa rezultati tada ne mogu izostati. Nekima možda još nije jasno ili to ne žele priznati, ali dolaskom predsjednika Stjepana Mesića na 34. Trku na prstenac 2009. god., kada smo dogovorili ustrojavanje nagrade Prijelazni štit predsjednika RH slavodobitniku Trke na prstenac, čije je uručivanje u obvezi Kabineta predsjednika RH, Trka je dobila nova krila. Ništa više nije kao prije: uz pred-

Denis Kontosić na ličkome ratištu 1994. g. Slijeva: dr. Dalibor Cukon, Denis kontosić, Dubravko Brkić i Valter Kliba

sjednika dolaze i ministri, dolazi puno visokih gostiju, dolaze mediji koji se direktno javljaju s barbanskoga Gradišća. Za Barban i njegovu Trku se čulo i ranije, ali je to sada deseter-ostruko povećano, a slobodan krevet je na području Općine Barban u tim dñima nemoguće pronaći. Predstoji nam još uvrštenje Trke na prstenac na listu nematerijalnih dobara RH, za što pripremamo kandidaturu, a potom i uvrštenje na reprezentativnu UNESCO-vu listu. Time će biti otvorena vrata i financiranju iz europskih fondova, za daljnje uređenje trkališta, obnovu opreme konja i jahača.

- **Vaša poruka i čestitka za**

Novu 2013. Godinu!

Iz lita u lito ponav-ljan da je najgore u življenju bit prez vizije i plana, prez životnega optimizma, plutat besciljno prez kormila i zgu-bit sjaj u oči. Nismo pošli ča z svojega ognjišća, ostali smo doma i znamo kako dobro ča nan je delat za nas i našu dicu. I kad su nas tukli nismo se da-li, a danas imamo slobodu za živit i delat. Forca Velega Jože nan je u žilah, kanat na tanko i debelo i svirka roženic kako materino mliko. Svoji smo na svojen i ne damo se maknut, dimboko smo zakorenjeni u tu našu crvenicu.

Svin stanovnicima Općine Barban želin sričan Božić i srično Novo 2013. Lito, a na prven mistu čuda zdravlja, sriče i veselja! Želin nan svin da živimo u miru z svojima famejami, da nas kriza ne obeshrabri i ne hiti na kolina. Dokle je mrva zdravlja i deset prsti na rukah, bi bili rekli naši stari, gladi ne bude. Pofat tega, ne dajte se! Držmo se skupa, u kumpaniji je vajka laglje, a sam je krstijan brižan i vragu na putu. Neka Van Bog da sriče i zdrav-lja, neka Van je sričan Božić i srično Novo 2013. Lito!

RIJEČ ŽUPNIKA: vlc. MIROSLAW PARANIAK, župnik Župe Sv. Nikole, Barban

BOŽIĆNA ČESTITKA I RAZMIŠLJANJA, A. D. 2012.

S dolaskom ovogodišnjeg blagdana Isusova rođenja, želim Vama dragi župljani izraziti tople i srdačne čestitke.

Želio bih da se svi zajedno na trenutak zaustavimo, zamislimo i razmišljamo o tom Otajstvu našega spasenja u kojem sam Bog dolazi u stan našeg srca i kad Ga prethode riječi poticanja te po propovjedanju i vjerovanju imamo mogućnost prihvatići Isusa Krista, Istину koja nas oslobođa od laži i zla, koje nas uvjерavaju u život bez Boga. Jer ako Boga nema, ne postoji dobro, a bez dobra život postaje besmislen, dosadan, otuđen i odvlači nas u mrak, osamlijenost i zbumjenost, pa na kraju i u strah pred budućnošću i smrću.

Svako ljudsko srce traga za dobrotom, željno je Istine koja je duboko skrivena u toj našoj potrebi za razumijevanjem, prihvaćanjem, jednom riječju za Ljubavlju. Ipak ovo naše ljudsko srce zna biti prevrtljivo, nestrpljivo, ponekad i opako jer iz njega umjesto dobra izlazi i zlo: „iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakovstva, opakost, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.“ To čini da ljudsko srce postane tvrdo i zatvoreno. A u kojem god ljudskom srcu nema Boga, njegove ljubavi i dobrote, nastanjuje se zlo i opakost, tada lako čovjek čovjeku postaje neprijatelj, tada lako zavidi, hlepi, mrzi, vrijeđa pa čak i ubija!

Zbog te naše situacije dolazi k nama Bog da Ga prepoznamo u ljubavi i dobroti njegovog srca. U Bogu i pred Njim čovjek je uvijek jedinstven i neponovljiv, izabran od vječnosti i kako veli Gospodin: „da bi zlo dobrim pobjeđivao.“

Neka dakle uz ovogodišnje blagdane i u cijeloj novoj 2013. godini Božja ljubav i dobrota koje su se utjelovile u osobi Isusa Krista, pobjeduju svako zlo u našim srcima: da znamo oprati onima koji su nas povrijedili, da molimo za one koji nas ogovaraju i progone, da prihvatićemo na sebe tuđa nerazumjevanja, omalovažavanja; da budemo milosrdni kao što je Krist milosrdan prema nama i da ljubimo njegovom ljubavlju. Kad vidimo: nepravdu, nasilje, iskoristavanje; kad čujemo laži i psovke; kada primjetimo u našem srcu zle volje, otuđenja i mlakosti da znamo hrabro i energično reagirati u dobroti i istini koja ima moć spasiti svaku dušu i dovesti je Isusu Kristu do spasenja i života vječnoga.

Vlč. Miroslav, žpk

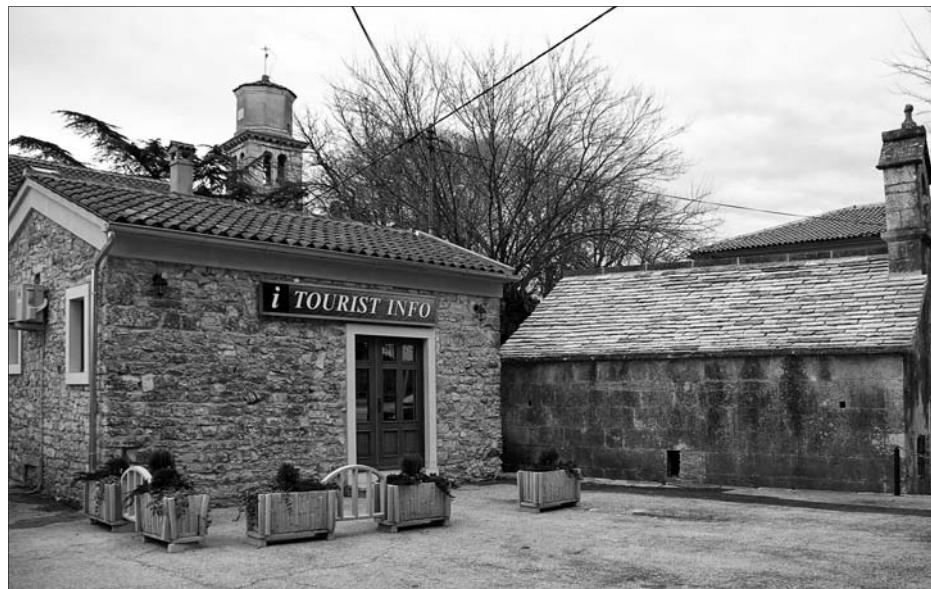
NOVI REKORD: blizu 50.000 noćenja (2011. g. 36.000, 2010. g. 22.000 noćenja)

BARBANŠTINA OSTAJE ŠAMPION TURIZMA UNUTRAŠNJOSTI ISTRE

Na Barbanštini se nastavlja rast turističkih brojki i to velikom brzinom. Ove je godine na području Općine Barban u prvih deset mjeseci ostvareno 5.211 dolazaka i 47.736 noćenja turista. Ove brojke upućuju na rast od 34% u dolascima i 33% u noćenjima u odnosu na prošlu, 2011. godinu, a dokazuju da Barban ostaje šampion turizma unutrašnjosti Istre.

- Najbrojniji gosti i dalje su Nijemci, s udjelom od 63%, tj. sa 30.039 ostvarenih noćenja, na drugom mjestu su Austrijanci sa udjelom od 10%, slijede Nizozemci 7%, Belgijanci 4%, a po 2% noćenja ostvaruju Francuzi, Talijani, Norvežani i Poljaci, 1 % Švicarci, a sve ostale zemlje zajedno oko 7%, veli nam direktorica Turističke zajednice Barban Danijela Kolić. Istaže da se struktura gostiju nije mijenjala tijekom godina, već da se događaju samo manje promjene kod gostiju koji ostvaruju mali broj dolazaka i noćenja, te da je na svim spomenutim, dakle značajnijim, tržištima ove godine zabilježen rast.

Takve brojke niti ne trebaju čuditi s obzirom na trend u turizmu države i Istre koji već niz godina bilježi stalni rast. Glavni razlog je odličan omjer cijene i usluge, blizina zemalja otkuda najviše dolazi turista, ali i sigurnost koja je ove i prošle godine odigrala veliku ulogu s obzirom na kri-

zu u Tunisu, Egiptu i Grčkoj. Uz to, na Barbanštini, ali i cijeloj državi diže se kvaliteta smještaja i usluga, a u Istri pravi procvat doživljava i seoski turizam, točnije ljetovanje u kućama za odmor u unutrašnjosti.

Na području Općine Barbana već posluje preko 100 iznajmljivača koji raspolažu sa gotovo 800 kreveta. Svake se godine povećava broj kuća za odmor i luksuznih vila s bazenima, bez obzira na ekonomsku krizu. Uz to, na Barbanštini niču i neki novi sadržaji izvan samoga smještaja. Ove su se godine uredile nove pješačke staze (Putem šparuga, Putem gljiva, Putem

Svetoga Martina), adrenalinski park u Glavanima najbolje je komentirana atrakcija turista na čitavom Poluotoku na popularnom turističkom portalu Trip Advisor, a nude se i zanimljivi pustolovni izleti u okolicu putem agencije Istra Adventure. Uređuju se i vidikovci, postavlja turistička signalizacija, poput informativnih ploča i znakova, uređuje se centar Barbana, organizira niz zanimljivih novih manifestacija (regata, večer klasične glazbe i dr.), uređuju se i sva naselja, čime postaju nezaobilazna destinacija za ljubitelje mirnog obiteljskog odmora.

NAŠE BEBE

**ROĐENI u Općini Barban u razdoblju od 01.01.2012. do 03.10.2012.
(u istome razdoblju 2011. god. rođene su 23 bebe)**

1. **MATHIAS OSTOVIĆ**, sin Sabine i Danijela, rođ.06.01.2012.god., iz Kožljani
2. **KATE UČKAR**, kći Dajane i Silvia, rođ. 28.01.2012.god., iz Barbana
3. **GABRIEL LICUL**, sin Tanje i Fredia, rođ.02.02.2012.god., iz Želiski
4. **ANJA LICUL**, kći Gordane i Denisa, rođ.10.02.2012.god., iz Želiski
5. **LEON BROSKVAR**, sin Eve i Daniela, rođ.03.03.2012.god., iz Prhati
6. **MATIA VIDAKOVIĆ**, sin Ive i Deana, rođ.07.03.2012.god., iz Punttere
7. **TIKI RABAK**, kći Sande i Damijana,

- rođ.05.04.2012.god.iz Jurićev Kala
8. **ANA BLAREŽINA**, kći Vesne i Marka, rođ.17.04.2012.god. iz Šajini
9. **ELA OSIP**, kći Edite i Robija, rođ.30.04.2012.god. iz Draguzeti
10. **LUCAS BENČIĆ**, sin Melite i Alena, rođ.15.05.2012.god. iz Hrboki
11. **MATEO FILIPOVIĆ**, sin Đeni i Damira, rođ. 16.05.2012.god. iz Frkeći
12. **TEODORA CETINA**, kći Samante i Daniela, rođ.21.05.2012.god. iz Rebići
13. **VITO MAROVIĆ**, sin Irides i Kristiana, rođ.01.08.2012.god. iz Hrboki
14. **ANTONIA DRAGUZET**, kći Snježane i Dalibora, rođ.09.09.2012.god.iz Draguzeti
15. **LUCIJAN DJAKOVIĆ BOŠNJAK**, sin Marije i Željka, rođ.21.09.2012.god. iz Barbana
16. **ANTONIO DJAKOVIĆ BOŠNJAK**, sin Marije i Željka, rođ.21.09.2012.god. iz Barbana
17. **VITO GOLJA**, sin Sandre i Roberta, rođ.02.10.2012.god. iz Kožljani
18. **VITO KVARANTA**, sin Lenke i Vedrana, rođ.03.10.2012.god. iz Melnice

BARBANSKA POVIJEST: dr.sc. SLAVEN BERTOŠA, redoviti profesor Sveučilišta "Jurja Dobrile" u Puli, Odjela za humanističke znanosti – dio izvornog znanstvenog rada "O dvjema crkvama Barbanštine" u kojem autor analizira dva važna povijesna izvora vezana za tematiku crkvene prošlosti Barbanštine. Prvi se odnosi na ugovor o podizanju lođe ispred crkve Gospe Snježne na Pisku 1668., a drugi na dozvolu o gradnji crkve Blažene Gospe od Zdravljia u četi Bratulići (kod Hreljići) 1724. Spomenuti dokumenti čine dio ostavštine barbanskoga općinskog načelnika Josipa Antuna Batela (19. st.), koja se danas nalazi u Arhivu Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu.

SOLANE, RIBNJACI I CRKVA NA PISKU

Priredio: Denis Kontošić

Pisak je u novom vijeku bio poznat po zanimljivoj ideji o gradnji solana i iskoristavanju soli na raškom području. Početkom 17. stoljećajavilo se, naime, nastojanje da se na morskoj obali u Raškom kanalu, na spomenutom lokalitetu ispod Puntere, na feudalnom posjedu obitelji Loredan, podignu solna polja. Ne zna se od koga je potekla takva misao. U izvorima se spominju feudalac Lunardo Loredan, feudalni ekonom Carlo Spinelli i kapetan Ercole Alcurio. Jasno je da barbanske solane nisu imale svrhu konkurirati proizvodnji soli u velikim solanama kod Milja i Pirana. S obzirom na mali broj solnih polja, zacijelo se radilo o pokušaju pronalaženja novih izvora prihoda.

Prva vijest o solani na Pisku potjeće iz 1611., kada je u uredu barbanskog kancelara Francesca Zonche sklopljen ugovor između solara Lorenza Giustija i tadašnjeg feudalnog gospodara Lunarda Loredana. Prema ugovoru, Giusti je trebao izraditi 12 dobrih solnih polja (cavedina). Cijena posla bila je 200 dukata, a izvršitelju radova valjalo je osigurati potrebnu drvnu građu i šiblje. Solar je od Loredana primio predujam u iznosu od 25 dukata, a ostatak mu je trebao biti isplaćen tijekom radova.

Nije poznato kako je tekao i kada je završio rad na izradi solnih polja na Pisku. Vjerojatno su bila dovršena koncem 1611. ili početkom 1612. U proljeće 1612. ekonom Spinelli poslao je u Kopar Barbancu Petra Dijanića, koji je trebao dovesti stručnjaka Agostina de Viana, od kojeg se očekivalo da pregleda solane i ustanovi jesu li sposobljene za proizvodnju soli. No de Vian se ispričao i odbio doći, vjerojatno zato što je Kopranima bilo zabranjeno raditi na solanama koje nisu njihove. Tada je Spinelli kapetanu Alcuriju predložio da solane pregleda 60-godišnja solarica Cattarina Sfarella, koja je trebala upravljati proizvodnjom soli u Pisku. Tako

je i učinjeno. Sfarella je, međutim, izjavila da postojeći nedostaci sprječavaju kvalitetnu proizvodnju soli, jer ima previše blata i treba ga najprije očistiti. Graditelju Solana Lorenzu Giustiju nedostatci su odmah priopćeni, ali on nije reagirao na prosvijed. No tada je iz Kopra ponovno zatražen stručnjak koji je još jedanput trebao pregledati solane. Saznavši za to, Cattarina Sfarella iznenada je došla pred barbanskog kapetana i odbila dalje voditi solanu, ponovno naglasivši da su solana polja u neredu te da ih treba urediti i očistiti od blata. Njezin nagli odlazak vjerojatno je bio prouzročen strahom od dolaska stručnjaka iz Kopra i susreta s njime. Kao Kopranki, Sfarelli je, naime, morala biti poznata zabrana rada u nekoparskim solanama. No umjesto iz Kopra, stručnjak je stigao iz Pirana. Zvao se Andrea Malavolta, a sa sobom je doveo Jakova iz Kraja, Piranca starog oko 50 godina, koji je bio solarski vještak. Jakov iz Kraja naveo je sve nedostatke i način njihova uklanjanja, a problem je riješen tako da je solane u zakup dobio graditelj Giusti. No on nije previše žurio sa popravljanjem, pa mu se čak zaprijetilo izgonom s barbanskog područja, a zatim mu se zabranio odlazak dok

ne popravi ono što je trebao. Tek mu je u srpnju 1613. isplaćena čitava ugovorena svota za izgradnju solane, što znači da je posao tek tada bio dovršen. Vjerojatno je i tom prilikom solanu pregledao stručnjak, ali o tome ne postoje sačuvani podatci. Godine 1615. solana je dana u zakup Vittoru de Rinu za 870 dukata godišnje, što pokazuje da Loredani očito nisu namjeravali proizvoditi sol u vlastitoj reziji.

Ne postoje nikakvi podatci o količini proizvedene soli u Pisku. Isto tako, nije poznato što se sa solanama kasnije događalo. Sredinom 18. stoljeća vjerojatno više nisu funkcionalne, jer je 1768. feudalnoj suvlasnicu i gospodarici Anni Vendramin-Loredan predloženo uvođenje monopolja soli.

Pisak je bio poznat i kao uzgajalište riba, na kojem se nalazio nekoliko ribnjaka (peschiera), koje se često davalo u najam. Između ostalog, o tome postoje podatci i u Batelovojoj (op. ur.: Josip Antun Batel, barbanski općinski načelnik, 1827-1889) ostavštini, primjerice, dokument o najmu ribnjaka iz 1587. Pravo iznajmljivanja ribnjaka (affittanza delle peschiere) moglo se prodati na javnoj dražbi (incanto), a tom su prilikom prodavatelju utvrđene određene ob-

Solane na Pisku su izgrađene 1611. godine.

BATEL (Battel), JOSIP ANTUN, samouki povjesnik (Barban, 12.III.1827 – Barban, 22.XII.1889). Sin je Feliksa Tome, zapovjednika općinske straže i kamerarija barbanske zborne crkve. Osnovnu je školu završio u Barbanu.

Kao 18-godišnjak postao je plaćenim orguljašem barbanske crkve, a osim toga obnašao je dužnosti općinskoga aktuara i blagajnika (1851), kancelara zborne crkve (1857), a zatim je 1870-ih postao i općinskim načelnikom. Pokopan je na mjesnom groblju Sv. Križa, gdje mu je 1925. postavljen nadgrobni spomenik na latinskom. Na proučavanje spisa i knjiga barbanskog općinskog arhiva, u kojem je radio, potaknuo ga je Petar Stanković (Pietro Stancovich). Prepisujući glavne spise, prikupio je opsežnu građu te počeo pisati Barbansko-rakaljske analе. Surađivao je i dopisivao se s povjesničarom Pietrom Kandlerom iz Trsta i s Tomasom Lucianijem iz Labina. U koparskom tjedniku *La Provincia dell'Istria* (1876–78) objavio je prijepise barbanskih spisa i izvješća na talijanskom jeziku, a 1880. u podlistku *Naše slove prilog Glagoljica* u Barbanu, Raklju i Motovranu (Mutvoranu). Na zahtjev Ivana Kukuljevića, s kojim se također dopisivao, izradio je rodoslovje Petra Stankovića u razdoblju od 1536. Do 1805. U njemu je zabilježeno da je posljednji feudalac u spomenutoj naslijednoj lozi bio Francesco Giustinian Lolin iz Venecije. U Batelovu su se prijepisu sačuvali mnogi znameniti spisi iz nekadanjega općinskog arhiva (koji je poslije izgorio) i crkvenog arhiva u Barbanu. Njegovu vrijednu ostavštinu, koja potanko osvjetljava prilike na Barbanštini i crkveno ustrojstvo toga kraja, dobio je svećenik i preporoditelj Luka Kirac (Medulin, 1860 – Rakotule, 1931; župnik u Barbanu u razdoblju 1887–1895), koji ju je u doba fašizma potajno prenio u Zagreb, gdje je pohranjena u Arhivu HAZU.

Literatura: M. Bertoša, *Istarsko vrijeme prošlo*, Pula 1978; M. E. Lukšić, *Barbanski povjesnik Josip Antun Batel (1827–1889)*. Povodom 175. godišnjice njegova rođenja, *Istarska danica*, 2002.

Slaven Bertoša

veze (obblighi), o čemu svjedoči dokument iz 1662., također iz Batelove ostavštine.

U spomenutoj se ostavštini nalaze podatci o iznajmljivanju godišnjih prihoda, vezanih za tri glavne luke barbansko-rakaljskog feuda – Pisak na dnu Raškog kanala, Maraspin (ili Trnovac) južno od Blaza ispod Raklja te Valmorlacca. Tako je, primjerice, 1750. od feudalca Loredana spomenute prihode, zajedno s petogodišnjom koncesijom na sjeću 2.000 debla hrasta lužnjaka godišnje u šumi Dubrovi, dobio u najam Giorgio Bradamante iz Vodnjana. Takva su se debla (tolpi) koristila za izradu čvrstih drvenih podloga (palafitta). Sličnog je sadržaja i dokument iz 1755.

Na Pisku je postojala i stara crkva Majke Božje od Snijega, za koju je bila vezana istoimena bratovština. Sve do izgradnje sadašnje ceste koja povezuje Barban i Rašku dolinu, u Labin se išlo starim putem preko Puntere, a Raški kanal prelazio se kod Piska. Crkva na Pisku bila je mjesto svečanosti na dan Gospe Snježne, 5. kolovoza, kada se onamo stizalo tijekom posebne procesije, koja je kretnala iz župne crkve sv. Nikole.

BARBANCI U SVITU: SLAVKO DURAS, 65 god., iz Hrboki, živi u Švedskoj

NEDOSTAJE MI ZAVIČAJ

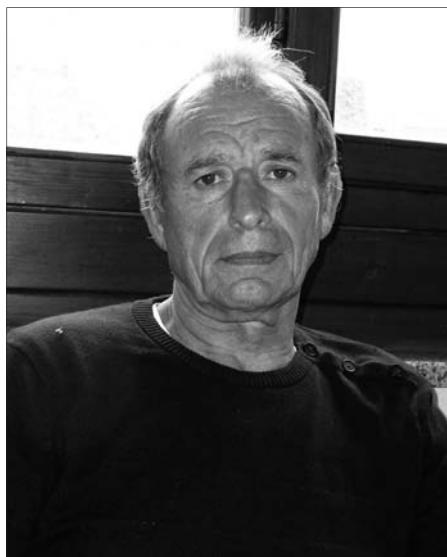
Zadnjih desetak godina Slavko Duras svako ljetо provodi u svojim rodним Hrbokima koje je napustio davne 1967. godine. Tada je uzeo kofere u ruku i odlučio posjetiti svog brata u Švedskoj. Međutim, jedna je posjeta završila trajnim preseljenjem.

- *Zašto ste odlučili otići iz zemlje?*

- Imao sam tada dvadeset godina, a razlog odlaska je bio turistički. Otišao sam u posjet bratu i tu sam ostao. Nisam imao namjeru ostati kada sam odlazio, ali dogodilo se drugačije. U Švedskoj sam počeo igrati za jedan nogometni klub i to me je zadržalo. Nastanio sam se u gradu Wäxjö.

- *Kako ste se snašli u novoj sredini, posebno kada je u pitanju bio jezik?*

- Išao sam u školu i počeo učiti taj jezik. Svakome treba jako puno godina da savlada švedski jezik. Meni je trebalo tri godine. Što se tiče klime i navikavanja na njihove vremenske prilike, moram priznati da je bilo lakše

podnijeti zimu tamo nego ovdje. U Švedskoj su možda temperature zimi na minus dvadeset, ali ne puše bura kao tu. Nije mi bio ni problem naći posao. Tamo sam radio 33 godine, a bavio sam se ventilacijskim sustavima.

- *Jeste li ikada požalili što ste odselili?*

- Nisam. Međutim, sada kada sam u mirovini sam izgubljen čovjek. Ne pripadam tamo, ali ne pripadam ni tu. U Hrboke često dolazim, međutim moje je društvo negdje drugdje. U Švedskoj je puno naših ljudi i dosada se druže. Međutim, u vrijeme kada sam ja odselio, trebalo se jako paziti, jer je bilo svega i ljudi su se bavili politikom. Ja sam doduše imao svoje prijatelje i društvo u nogometnom klubu koje politika nije zanimala. Nikad nisam imao problema zbog politike i ondašnjih prilika.

- *Koliko često dolazite u Hrboke i namjeravate li se jednog dana vratiti?*

- U Hrbokima sam od roditelja naslijedio staru kuću koju obnavljam. Dolazim zasada jednom godišnje u zadnjih deset godina. Prije, dok su mi djeca bila na studiju, nisam mogao toliko dolaziti. Normalno da ti nedostaje tvoj zavičaj. Zato kada sam u Hrbokima koristim svaki trenutak i jako puno šećem, posebno uz more.

POZNATI U BARBANU: ALFI KABILJO, 77 god., kralj hrvatskog mjuzikla (najpoznatiji mjuzikl „Jalta, Jalta“ premijerno izведен 1971. god.), skladatelj međunarodne reputacije, dirigent, aranžer i producent

RADO DOLAZIM U DRAGUZETE

Alfi Kabiljo (1935.), jedan od najpopularnijih hrvatskih skladatelja međunarodne reputacije, "kralj hrvatskog mjuzikla", dirigent, aranžer i producent, autor glazbe za pedesetak filmova i stotinjak TV serija i kazališnih predstava, a uz to diplomirani arhitekt, strastveni tenisač, skijaš i kulinar, a najpoznatiji mjuzikl definitivno mu je „Jalta, Jalta“ koji je premijerno izведен 1971. godine. Ovaj je mjuzikl izведен gotovo tisuću puta, nema udžbenika glazbene kulture gdje se ne spominje. Autor je i brojnih popularnih skladbi i šansona te je višestruki pobjednik i sudionik festivala lake glazbe u domovini i inozemstvu. Na zimskim Olimpijskim igrama 1994., 1998. i 2002. godine, najpoznatiji su svjetski klizači nastupali uz njegovu glazbu.

Ovaj ugledni glazbenik koji se u svojoj bogatoj karijeri bavio gotovo svim žanrovima glazbe ujedno je i veliki obožavatelj Istre, posebno Barbanštine, gdje navraća svake godine. Glavni razlog - promocija barbanskog pjenušca, uoči Trke na prstenac, na koju dolazi u društvu poznatog istarskog pjesnika i novinara Drage Orlića s kojim je napisao libretu za svoju operu „Casanova u Istri“ na temelju Orlićeve knjige „Nadbludjeli bludnik ili Casanova u Istri“.

• Na koji ste način povezani s Barbanštinom i što Vas svake godine vuče da posjećujete Draguzete za vrijeme prezentacije barbanskog pjenušca?

- Povezan sam s Barbanštinom nakon što me moj prijatelj, sjajni istarski pjesnik, novinar, kulturni radnik i vrstan poznavatelj Istre, Drago Orlić, pozvao u Draguzete na prezen-

taciju barbanskog pjenušca. Obzirom da sam veliki vinoljubac i vrlo često posjećujem vrsne istarske vinare, barbanski pjenušac je neko novo otkriće i divim se energiji, radosti i talentu istarskih vinara. Svakako treba biti sretan što nam svake godine u Draguzetima Pino Kuhar sprema svoje kuharske i druge delicije, a Sandi Paris, kao iskusni sommelier, majstorski toči istarski nektar.

• Kako doživljavate ovaj kraj?

- Obožavam Istru i ona je na neki način moja druga domovina, jer ljetujem u Poreču preko 60 godina. Stalno obilazim taj predivni poluotok i poznam mnoge divne ljude. Kad dođem u Draguzete, uvek prohodam koji kilometar, gledam kakvo je grožđe, kakva je zemlja, drveće, osjetim miris kraja i svaki put upoznajem simpatične ljude koji nas nesebično daruju svojim divnim proizvodima. Vjerojatno smo Orlić i ja najbolju tjesteninu s tartufima jeli upravo u Draguzetima.

• Iza vas je bogata glazbena karijera, a ipak po struci ste arhitekt. Jeste li se ikada bavili tim poslom?

- Nisam nikada bio u arhitektonskoj struci. Stalno su mi poslije diplome obećavali posao, ali na kraju ga srećom nisam dobio.

• Koji Vam je Vaš glazbeni projekt najdraži i zašto?

- To je teško reći. Obično zadje što radim, a to bi ipak bila opera „Casanova u Istri“. Opera je nešto najteže što se može stvoriti u glazbi. Treba imati dobar libretu, kojeg smo

napravili Orlić i ja, treba znati pisati arije, treba biti izvrstan orkestrator, imati smisao za glazbenu dramaturgiju i onda se lavovski boriti da se djelo izvede. Za sve to treba silna energija i upornost. Premijera na Rijeci 2009. godine bila je veliki uspjeh.

• Što vas je ponukalo da se bavite tom temom?

- Casanova me oduvijek privlačio, ne toliko kao ljubavnik,

ALFI KABILJO – životopis:

1935. rođen u Zagrebu

- završio muzičku školu 'Vatroslav Lisinski', kompoziciju usavršavao u Parizu, diplomirao arhitekturu

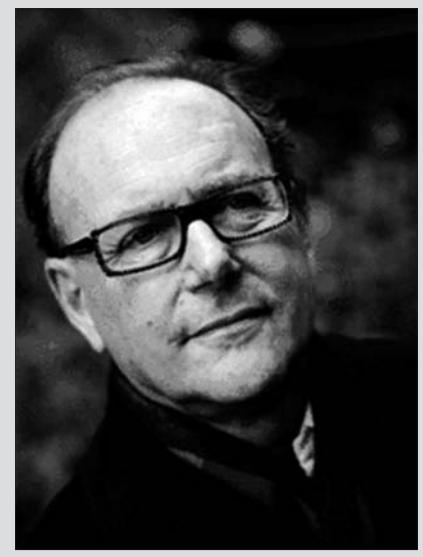
1957. prva skladba u Varijetetu u izvedbi Marka Novosela

1961. prvi nastup na Zagrebačkom festivalu

1971. mjuzikl 'Jalta, Jalta' u Komediji; ukupno 13 mjuzikla, glazba za 40 filmova i 100 TV serija

- bio predsjednik Hrvatskog društva skladatelja

Nagrade: 'Ivan pl. Zajc', 'Josip Slavenski', dvije pulske Arene, Povelja grada Zagreba, 'Milivoj Körbler', Porin za životno djelo, te oko 50 nagrada na festivalima

nego kao putnik. U njegovo doba s kočijama po grbavim putovima toliko putovati Europom, primjerice šest dana od Pariza do Lyona, ako je lijepo vrijeme, je podvig bez premca. Dvostruka posjeta Poreču i Vrsaru i sve peripetije koje su se tamo dešavale, bile su inspiracija za operu. Uz to, Casanova je neko vrijeme bio i glazbenik i libretist, a mama opera pjevačica.

- *S koji ste glazbenicima najviše voljeli surađivati ili još uvijek surađujete i zašto?*

- Radio sam i radim s velikim brojem glazbenika svih generacija. Teško je nekoga izdvojiti, ali obzirom da govorimo o Istri, onda je tu Radojka Šverko. Zajedno smo osvojili veliki broj internacionalnih nagrada na mnogim svjetskim festi-

valima, a nedavno je izašao CD s mojim pjesmama koje je ona snimila. S njom i danas surađujem i nedavno je imala dva koncerta s mojim pjesmama. Ona je u izvrsnoj pjevačkoj formi. Prava diva. Inače, najviše sam uživao snimajući glazbu za hollywoodski film „Sky Bandits“ s National Philharmonic Orchestra u Londonu. Volim surađivati s kazalištem Komedija u Zagrebu, ali dugi niz godina ne igraju moje nove muzikle.

- *Koliko surađujete sa sinom Ilanom Kabiljom, također glazbenikom?*

- S Ilanom sam mnogo surađivao. On mi je sjajno aranžirao i producirao, a s pjesmom „Hand in Hand“, koju je pjevao na tekst moje kćeri Daniele, osvojili smo nagradu na festivalu u Los Angelesu.

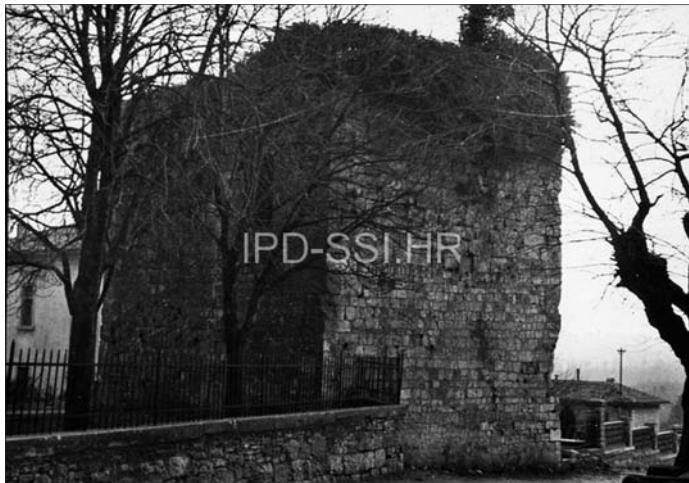
- *Koji trenutno projekt pripremate?*

- Trenutno pišem ozbiljnu glazbu, tri chagaleske za violinu i klavir, ponukan sjajnom izvedbom svjetske violinistice Alene Baeve, koja je na Stradivariu u Puli izvela moju suitu za solo violinu „Fiddler on the Street“. Glede Istre, na sljedećem festivalu u Osoru, trio Osor će praizvesti moju Liburnijsku suitu. I sada da se pohvalim - ponuđen mi je koncert moje komorne glazbe u studenom sljedeće godine u Nici u okviru velikog međunarodnog festivala Manca.

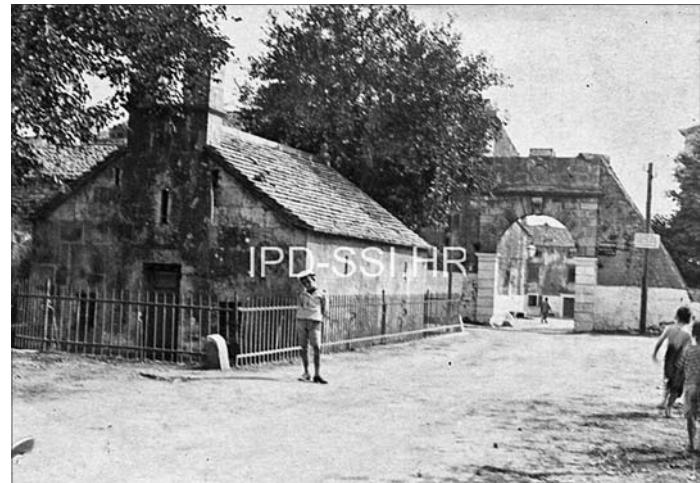
- *Kakvu glazbu osobno slušate?*

- Slušam simfonijsku i komornu glazbu, a u zadnje vrijeme i malo jazz. Nedavno je Croatia Records izdala moj album „Salsa a la Alfi Kabiljo“, pa sam neko vrijeme bio u salsi.

BARBAN SA STARIH RAZGLEDNICA

Srednjovjekovna kula početkom 60 godina 20. st.

Pogled na crkvu sv. Antuna opata početkom 20. stoljeća

Mala vrata početkom 60 godina 20. st.

Ulas u Barban kroz Vela vrata početkom 60 godina 20. st.

BARBANSKI STIPENDISTI: ALEN KONOVIĆ, 21 god., iz Grandići, student elektrotehnike na Tehničkom fakultetu u Rijeci (4. god. studiranja, 1 god. diplomskog studija), stipendista Općine Barban

VRAĆAM SE NAKON STUDIJA

Dvadesetjednogodišnji ALEN Konović iz Grandići već je četiri godine stipendist Općine Barban. Studira elektrotehniku u Rijeci na Tehničkom fakultetu. Ove je godine završio pred-diplomski studij elektrotehnike, te nakon toga upisao prvu godinu diplomskog studija elektrotehnike.

- Zašto si se odlučio za taj studij te što očekuješ nakon njegova završetka?

- Budući da sam prije fakulteta završio srednju tehničku školu, smjer elektrotehnika u Puli, želja mi je bila nastaviti svoje školovanje u istom smjeru. Osim toga, tijekom pohađanja srednje škole sve me je više počela zanimati elektrotehnika i pojedini njezini dijelovi. Danas mi je jako draga što sam upravo u tom smjeru i nastavio sa svojim studijem. Zasad mi je primarni cilj završiti fakultet, tako da nisam baš puno razmišljao o svojim očekivanjima nakon toga. U svakom slučaju bih želio da to znanje stečeno na fakultetu mogu što prije i što kvalitetnije primijeniti u praksi.

- Gdje očekuješ zaposlenje i kako vidiš svoju budućnost?

- Znam da je danas vrlo teško pronaći posao, pogotovo u struci i još u blizini doma, ali svakako mislim da će mi znanje koje sam stekao u ove četiri godine na fakultetu i iskustvo koje sam stekao odradjući stručnu praksu uvelike pomoći pri zapošljavanju. Upornost i strpljenje su glavne osobine koje student mora posjedovati pri odlasku na fakultet, a samim time i nakon njegova završetka. Idealno bi bilo kada bih pronašao zaposlenje negdje u Istri, a s vremenom započeo i neki samostalan posao, za što ipak treba radno iskustvo i posao u struci kao primar-

nu stvar.

- Koji su ti izazovi s kojima se susrećeš na studiju i kako provodiš svoj studentski život?

- Najveću pažnju posvećujem upravo fakultetu i to me na neki

način ograničava za ostale aktivnosti koje bih inače mogao obavljati. Diplomski studij koji sam ove godine upisao je prilično zahtjevan, pa veliku većinu svog vremena trošim na obavljanje zadataka i obaveza koje su postavljene pred mene kao studenta. Do sada sam uspješno realizirao dva projekta iz elektronike i to je mi je predstavljalo glavne izazove, budući da sam samostalno morao shvaćati i zaključivati probleme. Ono preostalo slobodno vrijeme često iskoristim za druženje s prijateljima ili učenje nekih novih vještina.

- Koliko si vezan uz dom, odnosno Barbanštinu i namjeravaš li se nakon studija vratiti?

- Barbanština je moj rodni kraj, tu sam odrastao i tu me vežu uspomene na djetinjstvo i drage ljudi. Jako sam vezan uz dom i svakako se po završetku studija namjeravam vratiti natrag na Barbanštinu. Nadam se da će imati toliko sreće pa pronaći neko zaposlenje u struci upravo na ovom području kako zbog posla ne bi morao nikamo seliti. U svakom slučaju, studiranje u Rijeci uvelike mi je pomoglo da se osamostalim, donekle shvatim što želim od života i ustajem u svojem naumu da to i postignem, ali rodni kraj je ipak rodni kraj i idealno bi bilo kad bih svoje planove za budućnost uspio ostvariti baš tu, na Barbanštini.

- Koliko se na studiju družiš s ostalim barbanskim studentima?

- Veliki broj studenata iz Istre, pa tako i Barbana, studira u Rijeci, pa samim time mogu reći da se na fakultetu zapravo osjećam kao kod kuće. Tu imam dobre prijatelje s kojima sam pohađao

osnovnu školu, zatim srednju i sada smo zajedno na fakultetu. Vrlo često se družim s ostalim barbanskim studentima, na fakultetu, u gradu ili se nađemo u Indexu (studentskoj menzi). Gotovo svugdje u gradu može se čuti istarski govor i većina ljudi nas odmah prepoznaje upravo po našem karakterističnom govoru. Rado posjećujem i klub u kojem se već tradicionalno okupljaju studenti iz Istre, kako bi ostali povezani bez obzira na to koji smo smjer odabrali kao cilj našeg daljnog školovanja.

BARBANCI U SVITU: MARIO KOŽLJAN, 74 godine, iz Kožljani, živi u Vancouveru (Kanada)

STIJA SAN VIDIT SVITA

Više od pedeset godina Mario Kožljan iz Kožljani živi i radi u dalekoj Kanadi, točnije Vancouveru. Otići iz rodne Barbanštine nije bilo lako, ali znatiželja i želja za boljim životom ga je odvukla preko oceana. Danas je u mirovini, a sa svojom suprugom redovito dolazi u Istru.

- Zašto ste se odlučili napustiti Barbanštinu?

- Odslužila san vojsku, dela san na Štalijah i u Uljaniku. Ne moren reć da san ima problema najt delo pokle vojske. Uz delo, bavija san se z kampanjon, malo san zida, dela san kako marangun. A onda san si reka da ču si i ja učinit pasoš i da ču pojt vidiit po svitu. Poša san ča z 24 leta. To je bilo 1962.

- Odmah ste se odlučili za Kanadu?

- Ne. U Uljaniku san si učinija pašaporat da gren u Italiju. Kada san doša u Italiju, san poša u logor, kamo su hodili svi. I onda su te tamo pitali u ku zemlju biš voljia poć. Tada san reka da bin najvoljija pojut u Kanadu. Ljudi su povidali da je to nova zemlja i da triba težaki. I tako san se odlučija za tu zemlju. Iša san z brodon iz Napulja do Halifaxa. Put je trajao jeno deset dan. Na ten brodu je bilo domaćih ljudi iz Kringe, Labina i Tinjana.

- Je li vas u Kanadi čekao neki posao?

- Ne. Poša san u nepoznato. Čuda ljudi je pošlo i svi su se snašli. Reka san si: zašto ne bin i ja. Većinon su svi tako tada šli. Kada san doša u Halifax, poša san z vlakon priko cile Kanade do Vancouvera. Odlučija san se za taj grad, jer san na zemljopisnoj karti vidija da je na moru. U kampu u Italiji svi smo kušljali o temu kamo ćemo poj. U Halifaxu se nisan stija zadržavat, jer san čuja da su tam zime jako oštore. A stija san živit nidi di je klima kako u Istri. A to je u

Vancouveru. Tu su me smjestili u jedan hotel. Mada nisan zna po njihovu govorit, nikako smo se sporazumi. Smještaj i hranu mi je plaćala država. Bez posla san bija samo jenu šetimanu. Pokle su me zmistili u jedan drugi grad kadi san počeja delat u pilani na jenoj makini na kakovoj san dela u Raši. Tu san dela 4 miseca,

lit ča me ni bilo. Moga san doj i prije, ali ni bilo sigurno. Čeka san da dobijen kanadsko državljanstvo. Tu san si onda naša ženu i vratija se nazad. Ženi san tada napravija papire, tamo smo se vjenčali i osnovali familiju. Imamo troje dice.

- Kako ste naučili jezik?

- Nije bilo lako. Ali vajk bin naša nikega Talijana ili Poljaka z kojima san se moga spora-zumjeti.

- Nudi li danas Amerika, odnosno Kanada, istu mogućnost za uspjeh kao tih godina?

- Zavisi kako te prati srića. Ima ljudi ki su stvorili više nego ja, ali i onih ki nisu. Ja bez posla u Kanadi nisan nikad bija. Nikad mi neće bit ža ča san poša ča. Ako imaš kega da te primi i da ti najde delo, je sigurno laglje. Dojt na način kako san ja doša, to ne bin preporučja ninemu. U ono vreme je u Kanadi bila potribna radna snaga, a danas je već malo teže. I ako ne znaš jezik i struku, bolje stani doma.

- Koliko Vam je falio dom?

- Dom mi je falija, ali svejeno se nisan stija vratit. Pokle je došla familija i djeca, u poslu mi je išlo, pa onda na to nisan pomislij. U Vancouveru imamo i istrijanski klub di se vidimo z našin ljudima.

- Koliko često dolazite u Istru?

- U svo to vreme doma san bija 26 puta. Prije nisan moga toliko dolazit zbog posla i dice, ali otkada smo ja i žena u penziji, moremo dolazit kada god nan odgovara.

- Razmišljate li o povratku u Hrvatsku?

- Ipak san tamo više od pedeset godina, a i dica i unuki su mi tamo, tako da ne pomislijan. Ne bi to bilo lako odlučit.

a kada je počeja snig i daž, prestali smo delat na dva miseca. U to vreme san naša drugo delo priko prijatelja. Tu san dela 22 miseca, isto u jenoj pilani. Onda je u Kanadu doša moj brat Bepo. Kako ni zna govorit, doša je do mene i ja sam mu naša delo. Pokle tega san poša delat u građevinsku branšu. Tu san dela kako tesar do 1971., kada san otvorija svoj biznis. Bavija san se građevinon i gradija kuće. Time san se bavija do mirovine.

- Kada ste se prvi put vratili kući nakon odlaska?

- To je bilo 1969., nakon sedan

Poduzetnička zona BARBAN

Sričan Božić i Novo 2013. Žito

žele Vam

općinski načelnik i Općinsko vijeće Općine Barban

Charles Billich:
"Trka na prstenac"
ulje na platnu, 2012. godine

RADNO VRIJEME:
ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470

IZO

Balići 18, 52341 ŽMINJ
tel.: 300 270

A red and white striped wedding cake decorated with a bride and groom figurine.

Čestit Božić
i sretanu Novu Godinu
želji Vam
Vaša Pušljanka!

Čestit Božić
i sretanu Novu Godinu
želji Vam
Vaša Pušljanka!

AUTO BAGGIO

GRADNJA NOVE RADIONE U POSLOVNOJ ZONI BARBAN

Svim žiteljima Barbanštine
želimo čestit Božić
i sretanu Novu 2013. godinu

A green gift box with a red bow and a red Christmas ornament, placed in front of a construction site.

vl. Draženka Bariša

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI
OBRT

TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE

Rebići 11, 52207 BARBAN

tel./fax: 052580 420

gsm: 098 665 435

e-mail:

drazen.barisa@inet.hr

UZGAJIVAČ ISTARSKOG GOVEDA: JOSIP BROSKVAR, 69 god., iz Prnjani, umirovljenik, uzgajivač istarskog goveda

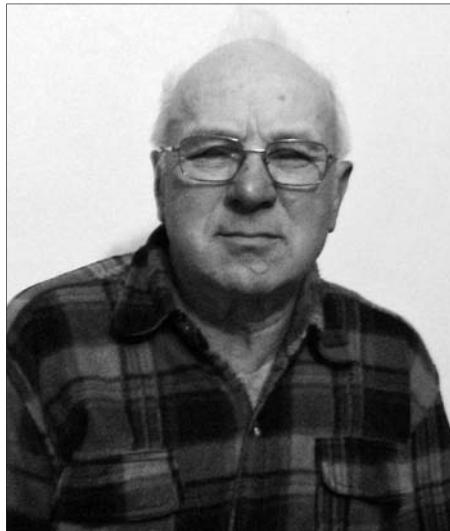
VELIKO ODRICANJE I VELIKA LJUBAV

Dok je nekada na Barbanštini bilo sasvim uobičajeno na selu vidjeti krave, pa čak i volove, danas je ta slika prava rijetkost. Rijetko se tko više odlučuje baviti stočarstvom, pa čak i za vlastite potrebe kao što je to nekada bio slučaj kada bi gotovo svako domaćinstvo na selu imalo barem jednu ili dvije krave u svojim štalama. Ipak, Josipu Broskvaru iz Prnjani bavljenje stočarstvom ostalo je u krvi i svojih se krava ne odriče tako lako. Bivši vozač autobusa u Pulaprometu i Brionima, od svog umirovljenja 1997. godine, posvetio se upravo kravama. Naime, od tada se bavi uzgojem istarskog goveda, a trenutno u svojoj štali ima šest grla.

- Odvajk smo doma imali blago, ako niš drugo barem jenu kravu. To nan ni smetalo ni kada smo delali. Prije nego bimo pošli na delo, bimo njin dali ist, a pit su vajk imale. A kada bimo se tornali doma, prije nego bimo sredili sebe, sredili bimo blago. Kada sam treba poć u mirovinu, vidi ja san da se još z nečin moran zanimat. Volana mi je bilo dosta, a i opera ra san kičmu, pa se nisam više moga orientirat na vožnju. I tada san si već pripremila jenu junicu istrijanku. Od te 1997. na ovamo san se počeja bavit uzgojen istarskoga goveda i pomalo san bija doša do 13 grli. Danas he iman šest, priča nam ovaj uzgajivač istarskog goveda.

Istiće da se za istarsko govedo odlučio tek tada, a prije je u štali držao matafunku. Glavni razlog - poticaji koje je država dijelila za uzgoj autohtonih pasmina goveda. Kaže da ga danas to ne bi privuklo, tim više što su od ove godine poticaji manji, a i neredovito su se do sada isplaćivali. Ipak, ljubav prema blagu je veća od svega. Ali njegovog stava nisu svi istarski uzgajivači.

- Za istarsko govedo smo se odlučili zbog poticaja koji su se tada dijelili. Tada je bilo malo lakše, a za grlo se dobivalo oko sedan tisuća kuna. Poticaji su se dijelili i za obrađivanje zemlje za stočnu hranu. Lani je u Istri bilo 629 grla rasplodnih krava, a danas ih je 609.

Sve manje i manje nas je. Država nas pritišće na sve kraje i ljudi ne moru podnest takav teret i jednostavno odustaju. Sada se poticaji dijele na način da moraš pet let držati broj grla koja prijaviš sada. Isto tako poticaji su manji. Ja ipak iman neka leta i nisan se u to stija upuštat. To je mnoge ponukalo da smanje broj grla ili da se time više ne bave. Ja ču svoja grla držati dok god buden moga, kaže Broskvar koji je nedavno putem Agencija za ruralni razvoj Istre (AZRRI) prodao tri svoja grla u Sloveniju i time pokrio dio svojih troškova.

Inače, istarsko govedo uzgaja prije svega radi mesa, a uzgojio je i nekoliko bikova koje je prodao. Čak se nekada bavio i uzgojem boškarina, ali danas više ne. Meso njegovih krava, junaca ili telaca međutim ne može se kupiti direktno kod njega. Ova se sve cjenjenija delicija na istarskim stolovima, prije svega u restoranima koji

drže do svoje reputacije, može otkupiti putem AZRRI-ja koji ima svoju klaonicu u Pazinu, gdje su svi proizvođači obvezni dovesti svoja grla na klanje. Uz to imaju i svoju štalu gdje uzgajaju istarsko govedo.

- Mi istarski proizvođači goveda sve rješavamo putem AZRRI-ja. Naime, oni imaju svoju klaonicu u Pazinu, gdje smo mi proizvođači istarskog goveda obvezni dovesti goveda, juncе i telce na klanje. Oni nam također otkupljuju i meso koje potom distribuiraju. Postoji i dogovor da oni preuzmu telca ili juncu s određenom kilažom i onda ih drže u svojoj štali. Cijena žive vase za istarsko govedo je oko 18 kuna, a cijena mesa kreće se od 30 do 40 kuna, iako mi privatno ne prodajemo meso. Koristimo ga samo za vlastite potrebe, veli Broskvar.

Međutim, on svoja grla rijetko vodi u klaonicu. Posebno ga raduje uzgoj kojemu posvećuje svu svoju pažnju, toliku da su u dva navrata njegova grla dobila laskave titule na smotri istarskog goveda koja se već godinama svakog ljeta održava u Višnjanu.

- Moja krava je dobila nagradu u Višnjanu na smotri istarskog goveda 2008. godine. To je prvo zvono koje je došlo za šampionsko grlo za istarsko govedo. 2010. sam dobija još jedno priznanje. Da bi govedo zasluzilo nagradu, ocjenjuje se lipota, vanjski izgled i originalnost, priča nam dalje ovaj uzgajivač.

Na pitanje tko će nakon njega preuzeti posao u štali, samo se značajno nasmijao.

- Jenon prilikom uza san svoje dvi unuke. Jena je tada imala 18 let, druge deset. Reka san njin da se odluče ka će biti farmerka, pa da njin to zapišen. Ova starija za to ni stila čuti, dok mi je mlađa rekla da me utješi da će ona bez problema preuzeti farmu, kroz smijeh nam priča Broskvar. Kaže da shvaća mlađe generacije. Ipak, to nije jednostavan posao i traži svakodnevno punu pažnju, ali i velika odricanja, a prije svega ljubavi.

TRKA NA PRSTENAC: TONI URAVIĆ, 28 god., iz Manjadvorci, inženjer prometa, slavodobitnik Prstenca 2009., slavodobitnik Vitice 2012.

POSEBNA JE ČAST POBIJEDITI

Tek je pet godina u Trci na prstenac i već je dva puta slavio - prije tri godine na Trci na prstenac, a ove na Trci za viticu. Dvadesetosmogodišnji Manjadvorčanin Toni Uravić, inženjer prometa, očito ima dobru taktiku kada je pobjeđivanje u pitanju, a vjerujemo da će moći ga u narednim godinama još gledati na pobjedničkim postoljima. Toni, koji je mnogi znaju i s Rancha barba Tone, gdje se zajedno sa svojim ocem bavi konjima, od malih je nogu nerazvojan od konja. Prvog je dobio već sa šest godina, a odluka o otvaranju ranča pala je nakon što su on i brat jednu ljetnu sezonu radili u jednoj štali u Poreču, gdje se organiziralo turističko jahanje. Kako su na ranč počele dolaziti osobe s posebnim potrebama, zajedno s ocem odlučio se početi baviti terapijskim jahanjem, za što ima potrebne licence. Međutim, tu ne staje njegov angažman. Iako se više aktivno ne natječe u daljinskom jahanju, još je uvijek prisutan u ovom sve popularnijem konjičkom sportu u Hrvatskoj, i to kao sudac i trener.

• *Koliko ti znači ovo-godišnja pobjeda na Trci za viticu?*

- Pripreme su ove godine bile dosta ozbiljne. Naših je novih Časni sud digao na jednu veću razinu. Propisali su nam obavezne treninge i osjetilo se u društvu da smo to jako ozbiljno shvatili. Počeli smo se spremati od kvalifikacija, dakle mjesec i deset dana prije Trke, tako da smo svi bili u jako dobroj formi. Zato je u subotu na Trci za viticu samo bila stvar trenutka kiće pobijediti. Ipak, ona je kao jedna priprema za glavnu trku i često joj mi jahači ne pridodajemo neku važnost. Dakako, uvijek je gledamo odraditi čim bolje možemo. Subota je ipak subota. Nedilja je dan kada triba pobijediti. Ipak, ova mi je pobjeda jako draga.

• *Kada si pobijedio na Vitici, kakva su ti bila očekivanja za Prstenac?*

- Da neću pobijediti. Kada pobijediš na Vitici, imaš veliku želju

pobijediti na Trci, ali u podsvijesti nosiš neki osjećaj da si svoje pobjede za to lito ispuca. U pravilu, jako je malo konjanika koji su u istoj godini uspjeli pobijediti oba dana.

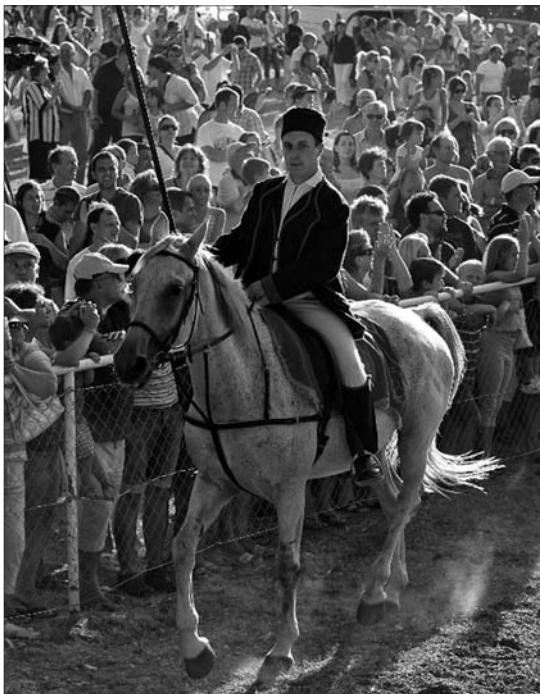
pobijedio. Tek tada shvatiš da je to zapravo nešto ozbiljno. Ljudi ti se obraćaju sasvim drugačije, čak i kada odes u banku. Trka na prstenac mi je jedna draga stvar i nešto što radiš iz velikog gušta, jer je to naša tradicija, a i kako sam vezan uz nju. Sva ta druženja prije Trke, treninzi, fešte oko štale... To je nešto naše i posebno. Vjerujem da zato svi radio dolazimo. Drago mi je da nam se uvijek pridružuju mlađi ljudi, što znači da postoji dobra budućnost za tu manifestaciju. Bez obzira na krizu, ljudi su spremni uložiti u sebe i konja, kako bi bili dio te manifestacije. Mislim da Trka ima svijetu budućnost. Ono što Trci možda nedostaje, je iznalaženje novih izvora finansijskih sredstava kako bi bila još bolja i kvalitetnija, ali i da bismo i mi bili još bolji. Namjeravam se natjecati dok god moja kobila Lara bude u mogućnosti da skupa tečemo, jer je ona izvrstan konj za Trku na prstenac. Možda je i najbitnija stvar u Trci da jahač jako dobro poznaje konja kojega jaše.

• *Imaš li nekog uzora u Trci?*

- Čovjek koji je mene doveo u Trku je Daniel Učkar i zaista ga poštujem i cijenim. Želim mu zahvaliti što me je doveo u ovaj krug.

• *Koliko si aktivan u obiteljskom poslu oko Rancha barba Tone?*

- Stalno sam aktivan. Daljinsko jahanje sve je popularnije u Hrvatskoj i Istri i najbolje je razvijeni konjički sport. Mi smo tu od samih početaka. Puno se radilo na lokalnoj, županijskoj, nacionalnoj razini, pa čak i međunarodnim natjecanjima, gdje smo puno vidjeli i naučili kako se to radi vani. Pokušavamo to primjenjivati ovdje s našim finansijskim mogućnostima. Mislim da ću se ponovno aktivirati u daljinskom jahanju s jednom novom kobilom, koju ću polako uvoditi u natjecanje daljinskog jahanja, budući da je jako mlada. Što se tiče terapijskog jahanja, možemo reći da postoji jako velik interes, posebno kada su djeca u pitanju.

• *Budući da dolaziš iz konjičkog svijeta, koliko ti znače ove pobjede?*

- Jako puno. To je jedna posebna čast koju, moram priznati, nisam vjerovao da je takva dok nisam i sam

TRKA NA PRSTENAC: SAMUEL ŠTOKOVIĆ, 36 god., iz svetog Petra u Šumi, slavodobitnik 37. Trke na prstenac

PRVA POBJEDA U 12 LIT

Tridesetšestogodišnji Samuel Štoković iz Svetog Petra u Šumi jedan je od trojice konjanika Trke na prstenac koji ne živi na Barbanštini, ali zato tu tradiciju prihvata kao svoju i istarsku. Svake mu je godine čast se natjecati, a ova će mu zauvijek ostati u pamćenju, jer je nakon 12 godina nadmetanja konačno uspio odnijeti pobjedu na barbanskom Gradišću. Međutim, Štoković ne zaboravlja na konja nakon Trke. Naime, ovaj mladi jahač u Svetom Petru u Šumi ima svoju štalnu, a bavi se i dresurom te preponskim jahanjem, te već godinama organizira turnir preponskog jahanja u tom mjestu.

• **Kada i zašto si se priključio Trci na prstenac?**

- Već se dvajset lit bavim konjima, a u društvo Trka na prstenac me povuka moj prijatelj Gvido Babić. Bilo je to 2000. godine. Do sada nisan niš osvaja, ovo mi je prva pobjeda u Barbanu. Vajk san bija dosta dobro rangiran, pogađa san po po punta, punat ili dva, ali nikako da mi se desila pobjeda. Ne znan ča je odlučilo ovo lito, osin sriće.

• **Kakva sjećanja nosiš s ovogodišnje Trke?**

- Osvojija san šest puntu z dvi sride. Zanimljivo je da san na Trki za viticu, dan prije, zadija u ščipić i da san ima dva promašaja. U nedjelju san opet u prven trku zadija ščipić. Mislija san se još malo razjahati i poj doma. Ni na kraj pameti mi ni bilo da bih mogu pobijediti. Pokle san zadija dva puta u sridu, a za pobjedu san se nadmeta z Petron Benčićem i Goranom Špadom. Nisan se ni snaša, a već san pobijedila. Naravno da bih voljia i drugo lito pobijediti, ali da li će se to desiti, nidan živ to ne more reći.

• **Koji je recept za pobjedu?**

- Za Trku se stvarno jako puno pripreman. Jako puno jašen i treniran, tako da iman dobru koncentraciju. Ipak, za pogodit prstenac triba jako

puno sriće, jer između po boda i sride je samo po centimetra. Trema sigurno igra veliku ulogu, ali ja je niman, jer sam z konjon vajk pred publikom, budući da skačen prepone. Međutin, vajk je prisutna neka mala trema. Jer ako treme ni, onda ni ni pobjede. Sigurno da tu igra ulogu i trening, međutim srića je ipak u pogađanju najbitnija.

• **Kako si proslavio pobjedu?**

- Taj san dan samo popija dvi bire i gotovo. Nisan još napravija feštu, jer san čeka da mi se rodi šči. Ali svakako je namjeravan napraviti za cilj društvo u Draguzetima u Da Stefaniji. A pobjeda mi jako puno znači radi mojih navijači i radi Barbanci. Iako nisan iz Barbana, jako san ponosan na Trku. Već san toliko lit u temu i jednostavno san zavoljava to društvo, jahače i ljude koji se muče za to. Na sličan se način i ja mučin tu u Svetom Petru. To je jena velika tradicija.

• **Konjičkim se sportom baviš već neko vrijeme. Otkud ljubav pre-**

ma konjima i sportu?

- Konjima se bavin već 17 lit, a sve je počelo iz hobija. Kupija san si konja, kada san proda motor, i onda sam upozna svoju suprugu koja je doktorica veterine i koja voli konje i njima se bavi. Skupa smo napravili štalnu i non-stop delamo z konjima. U preponsken jahanju počela san se natjecati 2006., kada san dobija dresurnu i preponsku licencu. Taj me sport najviše zaintrigira, jer je najteži i jer ima jako puno dela oko njega. Od tada skačem, ali na amaterskoj bazi. Profesionalac ne buden nikada. Međutim, moren se pohvaliti da san ovega lita pobjedila na turniru u preponsken jahanju tu u Svetom Petru. Interesira me da krenem u profesionalne vode, ali za to triba imati jako puno soldi i dobre sponzore. Tega ima u Hrvatskoj, ali kako se teško izboriti. Najskuplje je stvoriti konja za preponsko jahanje. I kada se stvori konja, onda je teško doj na neku razinu, a i teško je najti sponzora. U Hrvatskoj je trenutno popularniji endurance u koji se ne mora puno ulagati, pa je on nekako stavija preponsko jahanje u drugi plan. U Istri se trenutno tim sportom bavimo ja i supruga, David Buić i Alen Krunić, te dvadesetak djece. Od 2006. organiziran turnir u preponskom jahanju, a iman i svoj konjički klub koji se zove Hipos. Uz naš klub preponskim se jahanjem u Istri bavi i konjički klub Katoro iz Umaga.

• **Imaš i svoju štalnu. Koliko je tu bilo ulaganja i koliko konja trenutno imaš?**

- U štali trenutno iman dvadesetak konji, a držimo i konje drugih vlasnika. Štala je koštala jako puno truda i soldi, a ulaganja u nju nikad nisu gotova. Sagradili smo je 2004. godine. Voljia bih jenega dana živiti samo od konja i štale.

TRKA NA PRSTENAC: ALVIJAN VALE (24 god.), ekonomist iz Puntere, vođa kopljonoša Trke na prstenac

LASKAVA TITULA NAJMLAĐEG VOĐE KOPLJONOŠA

Od prošle godine 24-godišnji Alvijan Vale iz Puntere časno obavlja svoju dužnost u tradicionalnoj Trci na prstenac - vođa je kopljonoša, ili kako on kaže pješadije. Alvijan je mlađi brat dvostrukog slavodobitnika Trke na prstenac Alekse Vale, a Trka na prstenac u njegovoje je užoj i široj obitelji tradicija koju su preuzeli mlađi. Naime, od mlađe generacije obitelji Vale u Trci je uz Alvijana i Aleksu uključen i njihov bratić Antonio koji je ove godine debitirao, a nekada je kao konjanik nastupao i njihov drugi bratić Marko.

• Koliko ti znači što si dio Trke na prstenac? Otkud ljubav prema toj tradiciji?

- Ljubav prema Trci počela je još dok sam bio dijete. Ja, brat i naši zrmani, kada bismo se vraćali kući iz škole, uvijek smo prolazili pored štale i to nas je uvijek zanimalo. Uvijek smo se tamo zaustavljali i polako smo počeli jahati. Tako je sve krenulo. Ne znam u čemu je bila stvar. Da li je bilo krivo to društvo koje pozitivno zrači ili obiteljsko nasljeđe ili nešto drugo? Većinom je to ljubav prema konjima, a onda i ljubav prema tradiciji i svemu što dolazi uz to. Uključiš se u društvo kada si kopljonoša. To je početak i tada počinje prva ljubav prema Trci. Kada se uklopiš, to postaje dio tvog života. Teško bi bilo na dan Trke ne obući nošnju. To ti nekako uđe pod kožu. Ja sam postao kopljonoš sa 14 godina, i to Andreju Kancelaru. Kasnije sam jednu godinu bio kopljonoš i Petru

Benčiću.

• Koje obveze imaš u funkciji vođe kopljonoša?

- Prije svega zadužen sam za organizaciju pješadije koja je u Trci uvijek na čelu povorce iza Časnoga suda. Veću odgovornost vođa kopljonoša dobio je prije dvije godina, kada se u dogovoru sa Časnim sudom odredilo da bi kopljonoše trebali biti organizirani i ozbiljniji kako bi čitava manifestacija dobila na ozbiljnosti i dostojanstvu. Odlučili smo da se po prvi put uvede i trening za kopljonoše, a ne samo za jahače.

• Koje su obveze kopljonoša?

- Uloga kopljonoše je da se časno odnosi prema nošnji, da uskoči u pomoć svom konjaniku u primopredaji kopla, da mu pripazi na konja i da pomaže osedlati konja. Kopljonošom se može postati sa 14 godina. Kopljonošom možeš biti čitav život, iako se kod nas pokazalo da je granica 24. godina života.

• Imaš li želju poput brata postati konjanik i natjecatelj Trke?

- Svatko tko je jednom probao, volio bi sudjelovati u Trci. Kada si na konju, to je druga stvar. Nisam još ni probao biti na stazi. Razmišljam o tome i svi me nagovaraju. Sigurno da bih volio probati, međutim još nemam namjeru, jer sam trenutno obuzet ulogom koja mi je nedavno dodijeljena. To je zbilja laskava titula, jer sam definitivno najmlađi koji

ju je ikad preuzeo i svi su rekli da mi pristaje te da se puno toga promjenilo što se tiče discipline kopljonoša. Dakle, sljedeće godine mene nećete vidjeti na Gradišcu kao konjanika, ali za dvije godine, tko zna.

• Koliko se ti i brat podržavate u Trci?

- Velika smo si podrška. Kada je Trka, pratim svaki njegov trening i skupa timarimo konja. Njegove mi pobjede jako puno znače. Čak su i meni ljudi čestitali kada je pobjeđivao. Međutim, nismo tu samo mi. Uz nas ljubav prema Trci i konjima dijele i naši zrmani Antonio i Marko. Prava smo familija Trke na prstenac.

• Zanima li te konjički sport?

- Nemam konja, ali razmišljam o tome da ga nabavim. Međutim, ne za sport. Taj me dio ne zanima. Meni je interesantnija tradicija oko konja koja je nekada postojala, poput kareta koje su naši stari imali doma.

PODUZETNIČKA ZONA BARBAN: DRAŽENKO BARIŠA, 38 god., iz Rebići, vlasnik obrta AUTO BAGGIO, gradi autolimarsku radionu u Poduzetničkoj zoni Barban

USTATI ĆE SAMO KI RIVAJU NAPRID

Mali poduzetnik
Draženko Bariša dokaz je da i obrtnici mogu biti spremni na velike investicije. Nakon što već godinama ima vlastiti obrt AUTO BAGGIO u obiteljskoj kući u Rebićima, ovaj 38-godišnji autolimar i autolakirer odlučio se na gradnju nove hale u Poduzetničkoj zoni Barban. Time se jedan mali poduzetnik, koji uz sebe zapošjava još jednog radnika, pokazao kao značajan igrač na Barbanštini, budući da se odlučio na gradnju ovog objekta uz bok velikih gospodarskih subjekata, kao što su IZO iz Balići i tvrtka ABS iz Pična.

- Sadašnji obrt uz obiteljsku kuću zadovoljava naše potrebe, a budući da bih se jenega dana voljia baviti turizmom, odlučija sam se za ovu investiciju. Uz to, bila je i dobra prilika, budući da se zemljište u Poduzetničkoj zoni nudilo Barbancima po posebno povoljnoj cijeni. Također, sadašnji uvjeti neće odgovarati uvjetima koji će se od nas tražiti kada uđemo u Europsku Uniju. Moga sam čekati bolja vrimena da se odlučim na ovaj potez, ali nisan, jer ona vjerojatno neće dojti, kaže nam ovaj obrtnik.

Halu površine 250 kvadratnih metara počeo je graditi ljetos, a plan mu je staviti ju pod krov do svibnja iduće godine. Nakon toga će pričekati dok ju ne opremi, a tek će tada, 2014. godine, preseliti u novu Poduzetničku zonu Barban, gdje se u zadnje vrijeme infrastruktura gradi punom parom, za koju je Općina Barban od Ministarstva poduzetništva i obrta nedavno dobila četiri milijuna kuna. U toj će hali obavljati istu djelatnost koju trenutno obavlja kod kuće - autolakirersku, autolimarsku, te prodaju autodijelova za vlastite potrebe.

- Dosadašnji dio investicije finančira sam iz vlastitih sredstava, a za nastavak će mi biti potrebni krediti. Očekujem da će u konačnici na ovaj projekt utrošiti oko milijun kuna.

Kada se uselimo u novu halu, planiran zaposliti još četiri djelatnika, navrhuje Bariša proširenje poslovanja. Budući da je pred njim odluka o kreditu, kako bi mogao zgotoviti novi objekt, želi se na mogućnosti finansiranja investicija koje su na raspolaganju malim poduzetnicima.

- Po meni je pravi poticajni poduzetnički kredit onaj koji ima dva do četiri posto kamata uz dvije godine počeka. To je ništo ča bi mene, ali i ostale male poduzetnike zadovoljavalo. Kredite po drugim uvjetima moremo dobiti svaki dan, veći Bariša.

Dodaje da usprkos ekonomskoj krizi te slabijoj potrošnji i sveopćoj štednji, on posla stalno ima. Ali i da će se ulaskom u Europsku Uniju u ovoj branši puno toga promijeniti.

- Ustatiti će samo oni koji rivaju naprid, odnosno oni koji imaju licence koje ja imam, primjerice za autolakirere. Škola za autolakirere je jedino u Splitu i Zagrebu, gdje sam nedavno završio školovanje i dobija dodatne kvalifikacije, jer sam inače po struci autolimar. Isto tako, puno će biti stroži propisi po pitanju zaštite okoliša i zaštite na radu. Sve to imamo mi i sada, ali ne funkcioniра kako treba. Rada na crno je puno, ali država će se pobrinuti da se to dovede na neki nivo, zaključuje Bariša.

Nova hala u izgradnji - Poduzetnička zona Barban

MLADI I SPORT: ERIK BELOČ, 14 god., iz Hrboki, učenik OŠ Jure Filipovića u Barbanu, aktivan jedriličar JK Uljanik Plovidba iz Pule

ŽELIM NASTUPITI NA OLIMPIJADI

Mladi Erik Beloč iz Hrboki jedini je aktivni jedriličar u čitavoj Općini Barban, iako ima dosta Barbanaca koji žive izvan Općine, vrsni su jedriličari i dolaze rado na Regatu barbanske rivijere. Ovaj 14-godišnjak jedrenjem se bavi već tri godine, za što mu punu podršku daju roditelji, a aktivan je član jedriličarskog kluba Uljanik Plovidba iz Pule. Za ovaj se pulski klub odlučio zbog škole jedrenja koju je nudila. Iako ovaj sport zahtjeva jako puno slobodnog vremena i treninga, čak tri do pet puta na tjedan, te brojne izostanke iz škole za vrijeme regata, Erik je u školi odlikaš. A nakon što završi osnovnu školu u Barbanu, želja mu je upisati Gimnaziju i još se više posvetiti ovom sportu u kojem vidi svoju budućnost.

- Ovim se sportom bavim od lipnja 2009. godine. Ljubav prema jedrenju i moru gajim još od malih nogu. Roditelji su mi kada sam bio mali morali kupovati jedrenjake, a i otac mi je nekad jedrio. Gledao sam jedrenje na televiziji i to mi se jednostavno svidjelo. Najprije sam se bavio nogometom i igrao sam u no-

gometnom klubu Omladinac 1952 Barban u Barbanu, međutim ljubav prema jedrenju je bila jača. Doduše, i danas igram nogomet s dečkima iz škole, a i ljubitelj sam skijanja. Ipak, u životu bih se htio baviti profesionalno jedrenjem, pa čak i otići na Olimpijadu, a želja mi je jednog dana kupiti brod i biti skiper, kaže ovaj mladi barbanski sportaš koji je znao nastupati na čak 18 regata u Hrvatskoj.

Trenutno nastupa u klasi Optimist. Veli da je u ovom sporту za postizanje uspjeha najbitnija velika koncentracija i poznavanje mora.

- Na regate odlazim sam s trenerom i ostalim natjecateljima, tako da sam već sada samostalan. Puno putujem i već sam se na to navikao, a nekad se znalo dogoditi i da me po tri tjedna nije bilo doma. Uz to, regate mi posluže i za sklapanje prijateljstava s drugim natjecateljima iz cijele Hrvatske, veli Erik.

Nastupa u Puli, na Lošinju,

Hvaru, u Zadru, Šibeniku, Splitu, Dubrovniku... Budući da regate traju od srijede ili četvrtka do nedjelje, jako puno izostaje iz škole. Međutim, kaže da učitelji za to imaju jako puno razumijevanja, kao i roditelji. Izostanke opravdava učenjem i dobrim ocjenama, a kaže da su mu najdraži predmeti matematika, fizika, a posebice zemljopis i povijest. Ističe da uspijeva zadržati dobre ocjene i aktivno se baviti sportom samo zato jer je iznimno dobro organiziran.

Zadovoljan je rezultatima koje postiže i jedan je od najboljih jedriličara u klubu, što dokazuje i velik broj nastupa na regatama. Prva sljedeća mu je Sveti Nikola u Puli od 7. do 9. prosinca, gdje je već nastupao tri puta, a ona mu je poseban izazov zato jer se tada nadmeće s preko 400 natjecatelja iz cijele Europe. Također, ove je godina nastupao prvi put i na domaćoj Regati barbanske rivijere u Uvali Blaz.

- Ove mi je godine bilo malo teže jedriti u ovom malom brodu, jer sam sada malo teži, ali prošla je godina bila bolja. Međutim, poslijе Nove Godine prelazim u višu klasu. Želja mi je jednog dana nastupati u klasi 49er koja ide 60 na sat. Riječ je o jedriličici za dvije osobe koju je jako teško voziti, zato jer ima dva jedra koja je jako teško kontrolirati. Jedna mala pogreška vas može jako skupo koštati, veli Erik.

Jedrenje je izazovan sport, jer ujedno natjecatelj mora jako dobro poznavati more i vremenske prilike koje bi ga mogle zadesiti, pa Erik tako već zna nagovijestiti i kakvo će vrijeme biti za dva sata. Uz to, regate su uzbudljive, jer se često odigravaju i kada vremenske prilike nisu najidealnije. Tako se sjeća da se jednom natjecao na valovima koji su bili toliko visoki da se jedrilica nije ni vidjela, a jednom su čak i razbijali led kako bi mogli zaploviti.

- Najuzbudljivije mi je bilo natjecati se prošle godine na Lošinju, kada su valovi bili ogromni, a vjetra je bilo jako puno. To je bilo nešto fenomenalno. A plovi se i kada je kiša i svakakvi uvjeti, zaključuje ovaj neustrašivi jedriličar.

SKORO BARBANAC: GORAN ROCE, 26 god., iz Balići, nogometni igrač u sportskoj dvorani barbanske osnovne škole

ZABIO SAM GOL HAJDUKU

Dvadesetšestogodišnji Goran Roce iz Balići u žminjskoj općini jedan je od najboljih nogometnika pulskog nogometnog kluba Istra 1961., a posebne čestitke i priznanje ovaj je mladi napadač zasluzio nakon Istrine pobjede protiv splitskog Hajduka ove jeseni pred punim Poljudom. Zbog pobjedničkog pogotka, Roce još i danas dobiva čestitke od brojnih navijača i simpatizera ovog kluba, dok šeće centrom Pule.

- Ja sam zabio taj gol, ali nisam samo ja zaslužan za pobjedu. Doduše, meni je pripao taj najslađi dio pobjede, zabijanje gola. Ipak je to nešto najljepše u nogometu, pogotovo na Poljudu pred 20 tisuća ljudi. Inače se ne bi bilo skupilo toliko gledatelja, ali upravo je za tu utakmicu Torcida organizirala akciju da se popuni stadion. To je bio predivan osjećaj, prisjeća se ove pobjede Roce.

A ljubav prema nogometu Roce gaji od malih nogu, kao i većina nogometara.

- Počelo je tako da sam tu loptu oduvijek voljio. Moj je bratić Dalibor Božac profesionalno igrao nogomet, pa sam ga stalno pratio i gledao. To me je nekako povuklo lopti i nogometu. Jedan me dan u školi trener, koji je u Žminju vodio mlađe uzraste, zamijetio na igralištu kako s dečkima iz razreda igram nogomet. Pozvao me na trening. I tako je sve krenulo. Od tada se ne odvajam od treninga i nogometa. On je postao sastavni dio mog života. Tada sam imao deset godina, prisjeća se Roce svojih početaka još u Žminju gdje je poхаđao osnovnu školu. Upravo je u tamošnjem nogometnom klubu i započeo svoju karijeru, a za Žminjce je igrao sve do odlaska u srednju školu u Puli.

- Išlo mi je dobro, pa je trener NK Istra Sergio Scoria primijetio kako igram. Pozvao me da im se priključim. Završetkom srednje škole, opet sam se vratio u Žminj, gdje sam igrao još godinu dana. Potom sam otisao u Austriju, gdje sam

godinu dan igrao za trećeligaški nogometni klub Waidhofen. Nakon godinu dana, vratio sam se zbog zdravstvenih problema. Na jednoj mi je utakmici zbog jednog udarca puls skočio na 203, pa su me morali odvesti u bolnicu. Srećom, taj se problem riješio i hvala Bogu sve je danas u redu, priča nam Roce.

Nakon toga mislio je da se nikad više neće profesionalno baviti nogometom, a svoje je vrijeme ipak provodio uz loptu - ponovno u NK Žminju.

- Odustao sam od profesional-

nog nogometa, samo sam usput igrao za Žminj. Čak sam se bio zaposlio u Etradexu. Međutim, dobro mi je išlo u ligi gdje je Žminj nastupao. I tako je ponovno došao poziv iz Istre da im se priključim. Ovdje sam već petu godinu, kaže nam ovaj mladi nogometar koji je inače po struci ekonomist.

Zadovoljan je svojom igrom, a očito su i drugi budući da mu se trenutno tržišna vrijednost kreće oko 300 tisuća eura. Međutim, Roce se nije htio izjašnjavati da li će uskoro zaigrati za neki drugi klub.

- Nadam se lijepom ljetu i znam sve ljudi u Puli, ali volio bih ipak ići dalje i igrati u nekom stranom klubu, gdje se nogometari plaćaju nešto više, pa da se i nešto zaradi. Vidjet ćemo što će Bog dati. Uvijek kruži jako puno priča o nekim transferima, ali dok papir, odnosno ugovor ne dođe na stol, ne vjerujem previše pričama. Nažalost, u Hrvatskoj se životari, klubovi loše i nerедovito plaćaju svoje nogometare, kaže ovaj igrač. Ipak, volio bi igrati u nekom klubu u Austriji ili Belgiji.

Za Istru u narednom periodu očekuje da će biti sve bolja i bolja, jer da se jako dobro igra.

- Vjerujem da ćemo na kraju biti u gornjem dijelu tablice. Dosad smo se vajk borili za opstanak, ali sada imam vjeru da će se to promjeniti, jer je ekipa igrača dobra. Ima nas puno Istrijana, i lipo je čuti domaću besedu u svlačionici. A i činjenica je da je Istra uvijek ostvarivala bolje rezultate, kada su u klubu bili najviše zastupljeni Istrijani. Nadam se da će se to tako pokazati i na kraju, nuda se 26-godišnji napadač.

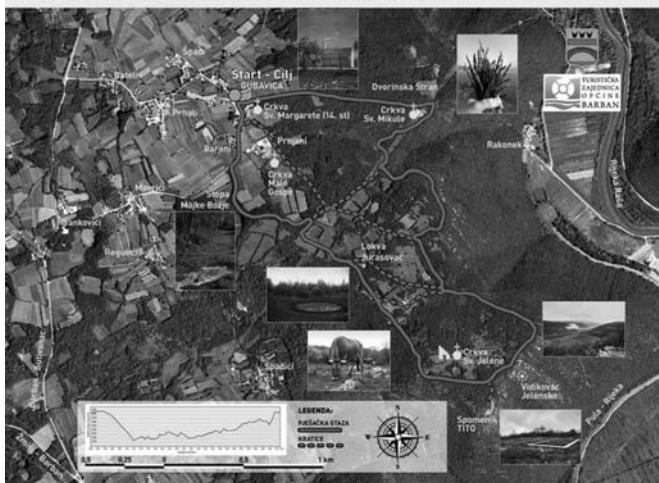
U slobodno vrijeme Roce se također ne odvaja od nogometa. Rado igra mali nogomet s društvom u sportskoj dvorani barbanske osnovne škole.

- Iman jako malo slobodega vremena. Ali sada nam dolaze zimski praznici koje ćemo iskoristiti za druženje uz ognjišće doma s prijateljima, zaključuje Roce.

PJEŠAČKO - BICIKLISTIČKA STAŽA PUTEM ŠPARUGA

GUBAVICA - DVORINSKA STRAN - JELENSKO - PRNJANI - GUBAVICA

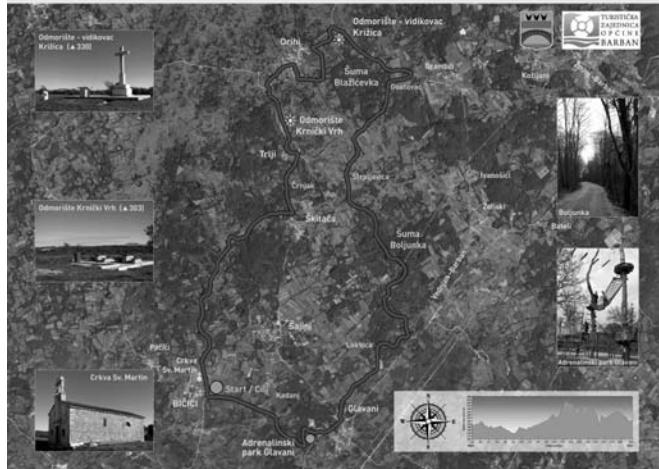

PJEŠAČKO - KONJIČKA STAŽA PUTEM GLJIVA

PJEŠAČKO - BICIKLISTIČKA STAŽA PUTEM Sv. MARTINA

Bičići - Glavani - Boljunka - Križica - Orihi - Trli - Škitača - Bičići

MATO TIJARDOVIĆ
"Konjanik Trke na prstenac"

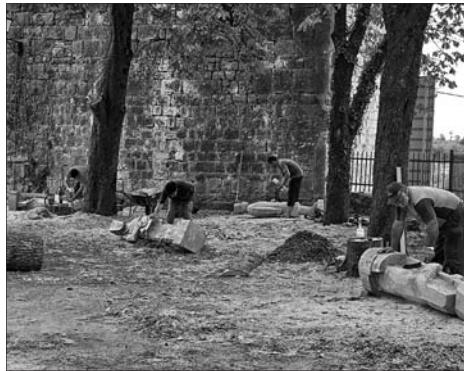
**1. Kiparska kolonija u
drvu
COK 2012**

Barban 13. - 17.08.2012.

Likovna udruga
"Petar Smajić" - Ernestinovo

i

Kiparska Udruga
"Mato Tijardović" - Viškovo

SAŠA SERMEK
"Petar Stanković"

VEDRAN JAKŠIĆ
"Kopljonoša Trke na prstenac"

RAJKO SROK
"Barbanski kosac"

IVICA TOLIĆ
"Barbarska komunalna straža"

TRGOVAČKI OBRT
HRBOKI
TEL.: 580 604

4S

MIRACOLO
Valbandon

Tel.: 052/520 033, 520 965, Fax: 052/520 720
Mala Vala bb, Valbandon - 52212 Fažana

EUROterm

gsm: 091 1567 577
fax: 052 567 577

e-mail:
dorjano.zudih@inet.hr
Orihi 38, 52207 BARBAN

• klimatizacija

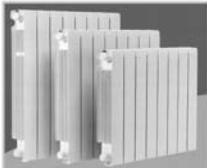
• centralno grijanje

• solarno grijanje

• plinske instalacije

vl. Mladen Trošć

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

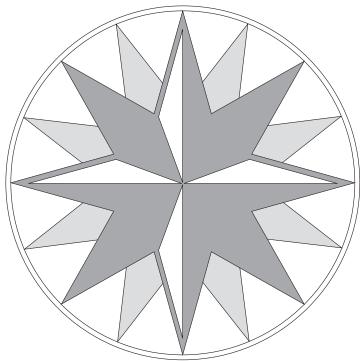

VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

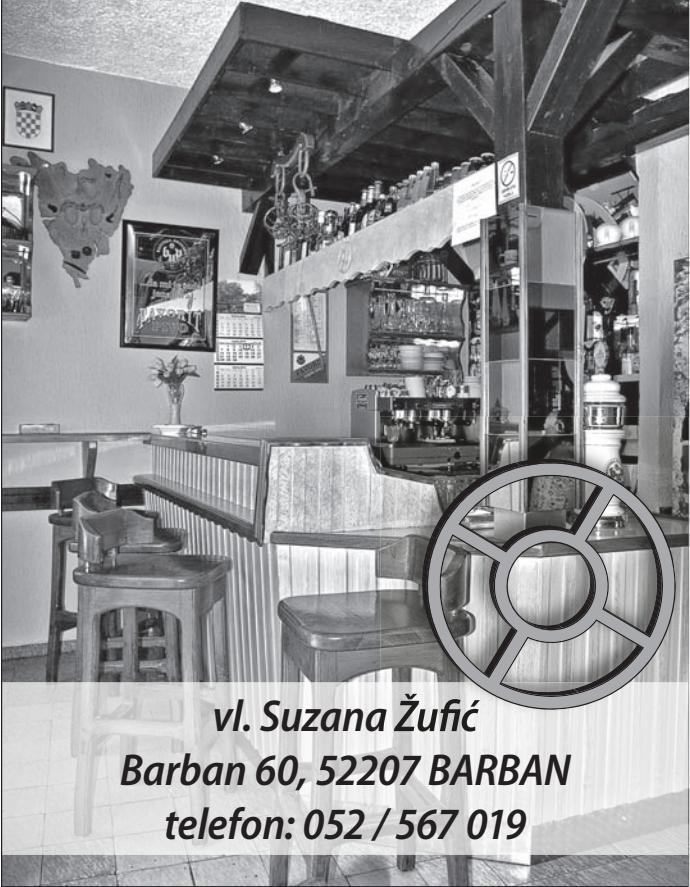
veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

Gostionica PRSTENAC

vl. Suzana Žufić

Barban 60, 52207 BARBAN

telefon: 052 / 567 019

ROJNIC PRIJEVOZ

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU

Poljaki 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041

E-mail: vedran.rojnic@inet.hr

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI
d.o.o.

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsistem.hr

ZAJEDNIČKI BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT

VIKTOR

SUTIVANAC
Gorica 9
52341 ŽMINJ

Izrađujemo:

vrata, prozore,
ograde i portune
kovano i obično,
hale, nadstrešnice,
pokrivanje i oblaganje
panelima i limom te
završna limarija.

vlasnici:

Denis Roce
gsm: 098 862 817
Dorijano Roce
gsm: 098 372 579
tel. / fax: 052/567 180
tel.: 052/567 095

LANG
international
turistička agencija
travel agency

521 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)

tel +385(0)52/ 212 926 * tel/fax 215 060

e-mail: lang-international@pu.t-com.hr

www.lang-international.com

ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

**KOD NAS MOŽETE PRIJAVITI
VAŠE GOSTE**

CERAN D.O.O.

Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ
e-mail: dean.kuhar@gmail.com
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656

• BION •

OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

**MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT**

ivicaban@gmail.com

trgo metal

**PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O.
SUTIVANAC**

Usluge:

- samohodne platforme
- kamionske dizalice
- autodizalice

Gorica 11b - 52341 Žminj
tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.info
e-mail:
trgometal@pu.t-com.hr

Izrada i montaža
čeličnih
konstrukcija

UVESCO d.o.o. Barban 81, 52207 Barban

T./F. 052 567 399, Gsm. 098 173 6060
E-mail: info@uvesco.hr www.uvesco.hr

nove *Istarske knjižare*
**d.o.o. za trgovinu i usluge
Pula**

*Školske torbe, ruksaci, pernice,
igračke, uredski materijal,
informatička oprema,
namještaj ...*

*Novo
je novo*

DIST. CENTAR PULA, Rakovčeva 7

tel.: 052/540-806

fax: 052/541-806

tel.: 052/218-185

fax: 052/216-039

PODRUŽNICA U PAZINU, 25. rujna 32

tel./fax: 052/624-177

PODRUŽNICA U UMAGU, Trgovačka 4

tel./fax: 052/741-517

MESNICA BARBAN

*vl. Dario Fedel
tel.: 052 / 567 590*

BIENAL d.o.o.
MARKET, Barban 1
Plus

Čestit Božić i sretna Nova 2013. godina

**VIKEND AKCIJE
PLUS MARKET AKCIJE
PLAĆANJE UZ ODGODU
PLAĆANJE KREDITNIM KARTICAMA**

**Radno vrijeme: 7:30 do 19:00, nedjeljom: 7:30 do 12:30
Tel: 567 210**

TEHNO LINE
PRODAJA - SERVIS - NAJAM
Pula, Kaštanjer 5a * Tel.: 052 / 350 000
www.tehnoline.hr

HP Compaq Presario CQ58
2.599,00 kn

SAMSUNG LCD TV 32E420
2.149,00 kn

Računalo MSGW Basic i119
+ monitor 21,5" LG E2242C-BN
4.449,00 kn

Windows 8

VODETEHNAMONT
vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16 * gsm: 098 290 543

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRIJANJE

MONTAŽA VANJSKOG VODA

A.B.S.

ALU - PVC PROZORI I VRATA

ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

GEALAN
SCHÜCO

www.abs.hr

CENTRALA: PIĆAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax. 887-130, e: abs@abs.hr
POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr
PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr

*Sretan Božić i
Nova 2013. godina*

DE CONTE

*Čestit Božić i sretna
Nova 2013. Godina*

www.deconte.hr Info: 091 1220 993